

Олександр Карчевський
сказав: «Я не поїду на
заробітки – я піду на фронт»
– і став навіки Героєм

с. 8

І в червні спеки
– не чекайте:
прогноз народного
синоптика на літо

с. 9

№ 21 (16 919)

ВОЛИНЬ

Середа, 28 травня 2025 року

volyn.com.ua t.me/Volyn_ZMI facebook.com/Volyn.ZMI x.com/Volyn_ZMI instagram.com/volyn_zmi

Нас читають із 1939 року!

Колесо історії

Кортеліська трагедія: кількість жертв перебільшено

Нові факти та обставини «чорної середи» у цьому польському селі на Ратнівщині

Микола МИХАЛЕВИЧ, завідувач Кортеліського історичного музею Ковельського району

Трагедія села Кортеліси 23 вересня 1942 року вражає своїми масштабами та жорстокістю. В минулі часи про неї писали навіть у підручниках з історії. Ті архівні документи, які вдалося розшукати за останні кілька років, дають підстави стверджувати, що лише в цей день було розстріляно близь-

ко тисячі жителів села.

Багато запитань викликає та звіряча жорстокість, з якою німецькі нацисти знищили ні в чому невинних людей. Найбільш просте пояснення причин трагедії полягало в тому, що більшість кортелісців стали партизанами і в селі були напади на німецькі війська. Але це – неправда.

Лише 23 вересня 1942 року в селі Кортеліси було розстріляно близько тисячі жителів села.

Фото з архіву Кортеліського історичного музею.

На одному із місць масового розстрілу зараз стоїть пам'ятник жертвам Кортеліської трагедії.

Чому? Читайте – на с. 12

На поворотах долі

5-разова чемпіонка світу Марина Мажула:

«Якби я не зустрілася зі своїм чоловіком, то всього того, чого я досягла, могло б не бути»

Про подружжя Володимира й Марини Мажул газета «Волинь» вже не раз розповідала. Правда, одинадцять літ тому, коли відбулося наше перше знайомство, ця пара жила в селі Замшани, що на Ратнівщині. Тоді, на другому році їхнього офіційного шлюбу, ми говорили з

молодою сім'єю про любов, яка звела їх – двох людей з незвичайною долею (про суть публікації каже сама назва «Шлях від неволі до щастя здолали в інвалідних візках»). Нині вони – мешканці обласного центру. І ця, луцька «сторінка» їхнього життя пов'язана з тим, що, починаючи з 2017 року, Марина – у спорті. Вона, спортсменка з параканое, – дворазова «срібна» призерка Літніх Паралімпійських ігор, п'ятиразова чемпіонка світу, чотириразова чемпіонка Європи, заслужений майстер спорту України. Подружжя знає, як це непросто тримати стосунки на висоті, коли «бачимося з дружиною три місяці на рік, а дев'ять вона – на зборах, тренуваннях, змаганнях...»

Подружжя Мажул у своїй луцькій квартирі, яку довелося перепланувати, аби на візках можна було переміщатися в будь-яку точку.

Фото з архіву родини МАЖУЛ.

На Паралімпійських іграх, що відбулися в 2021 році в Токіо, Марина Мажула виборолала срібну медаль.

Шлях від неволі до щастя здолали в інвалідних візках.

Репортаж із дому, де живе любов, – на с. 9, 13

Обличчя професії

Фото з архіву ігумена Никодима.

«В дзвонарстві немає стандарту – діє свобода самовираження», – вважає ігумен Никодим.

До Церкви його покликали дзвони

Ігумен Никодим (Смілий) став монахом у 18 років. Зараз йому – 36. Його батько вже помер. Лишилася тільки мати. Має молодшого на три роки брата, який ще не встиг одружитися, бо воював, а зараз лікується. Брат ставиться до релігії нейтрально, а він ще з підліткового віку живе церковним життям. І спонукало ігумена Никодима до цього... дзвонарство, яким він з юних літ і досі займається, хоч уже і настоятель Братського Хрестовоздвиженського монастиря Православної церкви України, що у Луцьку

Олена ЗУБ

ЗАХОТІВ СТАТИ МОНАХОМ, ПЕРЕБУВАЮЧИ В ЖІНОЧОМУ МОНАСТІРІ

– Як я був маленьким, прабабця інколи водила мене до Кафедрального собору Святої Трійці у Луцьку, – розповідає про свій шлях до релігії ігумен Никодим. – Потім воно все якось саме собою трапилось. Я навчався у сьомому класі, повертався додому зі школи і, проходячи повз той самий собор, почув, як звідти долинає церковний дзвін. Мені стало цікаво: хто це, що це і як це працює. Тож я увійшов до храму, аби задовольнити цю свою допитливість. Там мені повідомили, що дзвонарем був Василь Гаврилович Шепелюк. Я дочекався, він спустився – і ми познайомились. Василь Гаврилович запропонував приходити і допомагати йому. Спочатку трохи лячно було, бо це ж дзвіниця собору – культової споруди. Але раз прийшов, другий – і зрозумів, що мене ця справа дуже зацікавила. Відтоді я серйозно захопився дзвонарством...

А вперше хлопець захотів стати монахом під час паломництва в Зимненський жіночий монастир. Там відпочивав у дитячому таборі.

– Тоді я навчався у восьмому класі, – пригадує ігумен Никодим. – Я побачив монастир зсередини. Почув лекції, які нам викладали черниці, скуштував страви, які вони готували. А ще я побачив приклад самовідданого служіння Богові з боку монахинь. Зрозумів, як позитивно впливає на людину чернечий устав, який сприяє духовному росту. Все це мене дуже вразило і вперше у мій голові виникла ідея стати монахом.

Продовження розповіді – на с. 16

Погляд

Черговий наїзд на Залужного: що насправді сказав генерал

Цікаво, що колишнього Головнокомандувача ЗСУ Валерія Залужного вже не включають в електоральні рейтинги. Однак – «небайдужі» лідери суспільної думки й телеграм-помийки вже рознесли його цитату нібито про те, що Україна не зможе повернутися в кордони 1991 року. Кому вигідно городити таку брехню та про що насправді – вкотре – говорив Залужний?

Спостерігаю, як активно телеграм-канали та різні лідери суспільної думки тягають цитату «Україні не варто сподіватись на повернення кордонів 1991 року», – яку приписують послу України у Великій Британії генералу Валерію Залужному. Що я можу сказати на це? Почну з того, що Залужний такого не казав. Хоча ті, хто хотіли перекрутити слова ексГоловкома ЗСУ, схоже, мотивувалися старим анекдотом: «Чоловік в автобусі звертається до жінки: «Рибко, пробий мені квиток, будь ласка». Жінка думає: «Рибка – значить риба, риба – значить щука, щука – значить хижак, хижак – значить зуби, зуби – значить собака, собака – значить с...ка... Людоньки, він мене с...ою обізвав!». Тому що Залужний сказав про геть інше. Прочитую його: «Сподіваюся, що в цьому залі вже немає людей, які ще сподіваються на якесь диво чи чудо, на якогось білого лебедя, який до України принесе мир, кордони 1991 чи 2022 року і після цього буде велике щастя. На мою особисту думку, поки що у противника є ресурси, сили і засоби завдавати ударів по нашій території та робити спроби окремих наступальних дій».

Все просто і зрозуміло. Але комусь захотілося перекрутити слова. Покидьки? Дурні? Генерал чітко озвучив, що на диво не варто очікувати та сподіватися, що кордони самі по собі повернуться. А ще – у ворога поки ще є чим робити спроби окремих наступальних дій. Це про те, що не чекати варто, а діяти. Варто не сподіватися, що у рф все погано, а створювати умови, при яких всі спроби ворога будуть марними. Як можна тут було побачити відмову від повернення кордонів? Чи хтось дуже це хотів побачити?

Так, повернення кордонів буде не швидким, але генерал каже про те, про що писав раніше в своїх статтях – треба активно змінювати ситуацію на полі бою, переходячи в технологічну війну. ЧУДА не буде. На полі бою повинні битися дрони, а не наша піхота. І саме таким чином ми зможемо знекровити сили ворога та принести Україні мир і територіальну цілісність. Його слова – про безперспективність пасивної позиції. Все інше – від лукавого. ■

ВОЛИНЬ

ЗАВДЯКИ ЦИМ ДОБРИМ ЛЮДЯМ І НАШИМ ПАРТНЕРАМ ІЗ «УКРПОШТИ», ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ» ЩОТИЖНЯ ПОТРАПЛЯЄ НА ФРОНТ:

- ✓ **ТзОВ «Городище»** Луцького району (директор **Анатолій НИКОНЮК**)
- ✓ Нововолинський олійний завод (директорка **Вікторія БУБЕЛА**)
- ✓ **СГТОВ «Лище»** Луцького району (директор **Святослав КАРБОВСЬКИЙ**)
- ✓ С(Ф)Г «Нива» Луцького району (директор **Анатолій МАСЛІЧУК**)
- ✓ С(Ф)Г «Зоря» Луцького району (директор **Степан САЙКЕВИЧ**)
- ✓ ПП «Макс Ком» Луцького району (директор з виробництва **Тарас ЩЕРБЛЮК**)
- ✓ **ТОВ «П'ятидні»** Володимирського району (директор **Валерій ДІБРОВА**)
- ✓ СТЗОВ «Облапське» Ковельського району (директор **Леонід САМЧУК**)
- ✓ **СГТОВ «Романів»** Луцького району (директор **Василь НАЗАРЧУК**)
- ✓ Підприємець **Сергій ПШАВА** (Ковельський район).

Ви теж можете допомогти у виготовленні інформаційних снарядів. Приєднуйтеся! Тел: 0661338688.

■ Незламні

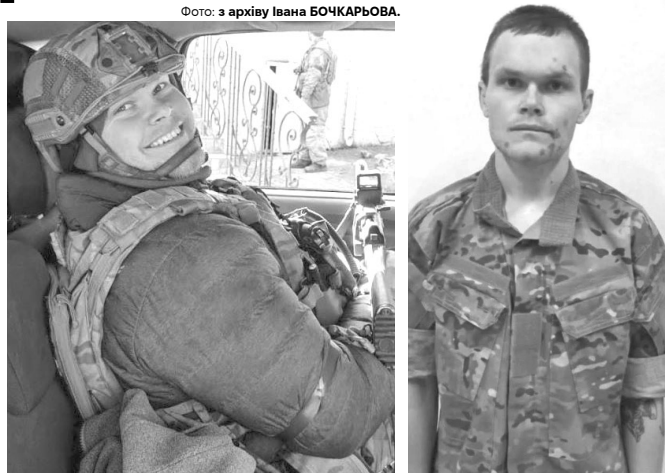
До полону нововолинець Іван Бочкарьов важив 87 кілограмів, після – 62

Боець батальйону «Азов» у застінках путіна пройшов не сім, а сімдесят кіл пекла

Ігор ЛІСОВИЙ

Українську землю в Маріуполі на «Азовсталі» Іван Бочкарьов разом із побратимами боронив до останнього – до того дня, коли надійшов наказ вищого командування йти у полон заради врятування життя. Там далі було пекло російського полону і обмін 18 жовтня минулого року. Йому лишень у липні буде двадцять сім, але він вже пройшов не сім кіл пекла, а сімдесят. І вражає життєрадісністю, привабливою світлою усмішкою, іскрометним гумором. А ще він місяць тому у складі делегації Нововолинської громади, яка була запрошена у місто-побратим Кретинга (Литва), очі в очі доніс литовцям під час зустрічей, що собою являють рашизм, росія, їхні катівні, їхні солдати. Цьому молодому чоловікові випали великі випробування, але він все переніс з честю істинного українця.

– Народився я на Житомирщині і дитинство минуло у селі з цікавою назвою Буряки, – розповідає Іван. – Виховувала мене бабуса Євгенія Олександрівна. Всі українські звичаї, особливо атмосферу свят, ми дотримувалися в селі і вони змалечку засіли в моїй пам'яті. А ще мене тягнуло у спорт. Навчаючись у коледжі міста Бердичів і у столиці, займався греплінгом (комплексний вид боротьби). Під час строкової служби у Нацгвардії мене більш захопили рукопашний бій, бойове самбо, дзюдо. Вирішив будувати військову кар'єру і подав свою кандидатуру в 2021 році серед 150 таких,

Іван Бочкарьов на війні, у полоні і під час виступу в Литві, де він розповів про злочини рашистів проти людяності.

«**Це м'яко якось звучить – слово «полон». Це – тортури, катування, цькування собаками, приниження, постійні удари кийками і потім застосування електрошокерів – усе, щоб тебе зломити.**»

як я, для зарахування у військову частину «Азов». Тут довелося пройти серйозні випробування під час курсу молодого бійця, які включали знання тактичної медицини, топографію, стрільбу, рукопашний бій, тактику, взаємодію з побратимами, щоб можна було покладатися

один на одного. Був у рейтингу другим і здобув право вибирати собі сам підрозділ. Із березня 2021 року розпочалася моя служба в цій елітній бойовій частині.

– **Війна – як і де тебе застала? – запитую.**

– За два дні до її початку ми були попереджені про

■ Шок!

Школяр після контрольної напав з ножем на однокласника

Інцидент стався у Забродівському ліцеї на Ратнівщині – під час навчання 17-річний учень вдарив ножем свого 16-річного однокласника

Любов ВОЛИНЮК

Як повідомили у поліції, подія трапилася 21 травня. Постраждалого з ножовим пораненням доставили у лікарню. Нині його життя нічого не загрожує.

Відомо, що 11-класник напав з ножем на іншого учня прямо у класі. Конфлікт між двома хлопцями відбувся, коли школярі писали контрольну.

Після чого нападник покинув школу і після третього уроку повернувся без портфеля, але з ножем у руках.

«Ми сиділи в класі. Вчитель перевіряв зошити, хтось виглянув у двері, і тоді все сталося. Він різко встав і почав бити ножем», – пригадує один із однокласників.

«**Мати каже, що мобільний однокласника зачепив заради жарту, ніхто не очікував, чим все повернеться. Як результат – два ножові поранення – в руку і живіт.**»

Факт прокоментувала журналістам телеканалу «Аверс» директорка навчального закладу Любов Березовець: «Це була перерва, тільки закінчився урок. Клас знаходиться проти учительської. Вчитель не встиг ще в учительську зайти. Учень, який напав, на обліку не перебуває. Він довгий час був на сімейній формі навчання. Тільки недавно

повернувся з-за кордону. Школу відвідує дуже рідко». У соцмережах з'явилася інформація, що хлопець, який взявся за ножа, погрожує іншим дітям. З цього при-

воду щодня, каже керівниця навчального закладу, з дітьми спілкується шкільний психолог, із школярами-свідками та батьками спілкується поліцейський. Директорка каже, що погроз не було: «Дитину відпустили під домашній арешт, він не виходить з дому, а якщо треба вийти – то в супроводі поліції».

Не розповсюджувати плітки стосовно погроз про-

можливий напад із боку рф, тому вже перебували у повній бойовій готовності. Коли прийшла четверта година ночі 24 лютого, піднялися по тривозі, швиденько завантажилися і зайняли бойові позиції. У Маріуполі не здали ворогові ні клаптика рідної землі, але поступово відходили до «Азовсталі».

Ворог повністю панував у небі і стирав будинки «під нуль» авіаударами, тому там не було резону тримати оборону. В оточенні, під шквальним вогнем, ми виконували бойові завдання.

– **Далі – полон?**

– Це м'яко якось звучить – слово «полон». Це – тортури, катування, цькування собаками, приниження, постійні удари кийками і потім застосування електрошокерів – усе, щоб тебе зломити. Це, практично, важко довго витримати. (Іван показав фото, на якому на обличчі і руках видно сліди допитів електрострумом. Із своїх звичних 87 кілограмів він схуд до 62. – **Ред.**) Довелося пройти тюрми таганрога, ростова-на-дону, був свідком садистського теракту рашистів в Оленівці, останній рік перед звільненням – в Краматорську.

18 жовтня 2024 року буде довго пам'ятним для нашого Героя. Тоді його обміняли і він ступив на вільну рідну землю.

– **Що в цю мить відчував?**

– Спокій, емоцій ніяких не було, – згадує Іван, – тільки через два тижні прийшов до тям. Був дуже вражений, що скрізь люди були змобілізовані, дисципліновані і тим, яку величезну допомогу надають ЗСУ. Але просинався – і було відчуття, що я – ще в камері. Пройшов реабілітацію, переніс п'ять операцій – ніс буз зламаний, зуби вибиті, нарости на колінах. На щастя, вже все – позаду.

Іван зараз – у цивільному строю, але з армією постійно в контакті – допомагає ветеранам-інвалідам, завдяки державній програмі, якою опікується Олена Зеленська, проходити реабілітацію. Не пориває із спортом – тренує дорослих і дітей. ■

сити і керівниця навчального закладу, і мати пораненого хлопця: «Я не маю права судити цю дитину. Ніж він, мабуть, приніс з дому. Чи де взяв, я не знаю. За словами однокласників, моя дитина йшла здавати листочок з контрольною. А інший хлопець сидів. Син просто зачепив його мобільний телефон».

Мати каже, що мобільний однокласника зачепив заради жарту, ніхто не очікував, чим все повернеться. Як результат – два ножові поранення – в руку і живіт. Уражено кишківник. Хлопця прооперували.

Порушника правоохоронці затримали у порядку статті 208 Кримінального процесуального кодексу України. Слідчі повідомили йому про підозру у вчиненні злочину за ч. 1 ст. 121 КК України. Йдеться про умисне тяжке тілесне ушкодження.

Ратнівський районний суд обрав йому запобіжний захід – нічний домашній арешт.

Досудове слідство триває. ■

Герої не вмирають!

Обереги «Батьківське серце» в Мар'янівці було вручено 41-й дитині загиблих Захисників.

...Щоб «Батьківське серце» було оберегом дітям Героїв

Минулого тижня в селищі Мар'янівка Луцького району громада велелюдно пом'янула загиблих на війні з росією земляків. В.о. Мар'янівського селищного голови Володимир Борачок та його колеги, представник Першого відділу Луцького РТЦК та СП Віталій Гамлюк і президент військово-цивільної спілки «Бойове Братерство України» Павло Жебрівський та його побратими, які завітали на Волинь із Києва, зустрілися з родинними Героїв, щоб їхню світлу пам'ять засвідчити державними нагородами, унікальними оберегами і щирими словами вдячності та поваги

Леся ВЛАШИНЕЦЬ

«МИ ЗОВСІМ НЕ ХОТИЛИ ПОМИРАТИ...»

Знакова подія розпочалася панахидою на Алеї Слави, яку служили священники отці Віталій Куць, Андрій Андрусик, Сергій Лотоцький, а продовжилася в місцевому закладі культури.

Після скорботної хвилини мовчання Віталій Гамлюк і Володимир Борачок виголосили імена п'ятох військовослужбовців, удостоєних орденів «За мужність» третього ступеня (по смертно). Цю державну нагороду за проявлений героїзм було урочисто передано дружинам і дітям Олександра Михальчука, Ігоря Байденка, Олександра Бичового, Миколи Лотоцького, Андрія Мисливчука. Бойові побратими Олександра Бичового адресували його родині відзнаку головнокомандувача ЗСУ Олександра Сирського.

Медаль «За поранення» було вручено ветеранові війни Назарові Нарусевичу.

... Із траурних портретів вони усміхалися молодими, вродливими. Їхню тугу на Небесах за своєю долею на землі знана на Волині волонтерка, фахівець із супроводу ветеранів та демобілізованих осіб Мар'янівської селищної ради Валентина Маціюк переповіла в авторському вірші, читати який неможливо без сліз.

«Я не один. Нас тут таких багато. Я не один, що в мамі вкрав весну й сумним зробив найкраще в світі свято. Ми молодість змінили на війну.

Ми зовсім не хотіли помирати...» – ці зворушливі рядки стали своєрідним лейтмотивом незабутнього травневого дійства. Медаль «За поранення»

Лідер Всеукраїнської спілки воїнів «Бойове Братерство України» Павло Жебрівський, вручаючи відзнаки, наголосив, що вони, «оберіг, у якому живе любов».

На символічних янголах підпис: «Хоробрість – у серці, вірність – у діях, вічність – у пам'яті».

було вручено ветеранові війни Назарові Нарусевичу.

«... ЦЕ – ОБЕРІГ, В ЯКОМУ ЖИВЕ ЛЮБОВ»

Задум Валентини Маціюк запросити в Мар'янівку лідера Всеукраїнської спілки воїнів «Бойове Братерство України» Павла Жебрівського і спілчан-офіцерів російсько-української

чині, 25 травня виповниться 35 років, а Маргариточці – квітонеці Руслана Рябого, котрий поліг смертю хоробрих неподалік донецького села Красногорівка минулоріч у червні, виповниться лише три місяці через три дні.

Павло Жебрівський вважає: «Батьківське серце» – це не просто відзнака. Це – оберіг, у якому живе любов. Це тиха присутність тих, кого вже немає поруч, але хто назавжди залишився в серці дитини. Це нагадування нам усім: війна триває, свобода не дається дарма, і ми не маємо права забути тих, хто віддав життя за наше сьогодні. У кожному такому серці пам'ять, біль, сила й віра в Україну. Бо за кожним таким серцем – чиясь велика історія».

«... Я АНГЕЛОМ СЛУЖУ ТУТ, БІЛЯ БОГА»

Дійство в Мар'янівці запам'яталося всім. До його організації долучилися працівники відділів освіти та культури, очолювані Ольгою Лакиш та Оксаною Киричук, бібліотек громади, представниця яких Наталія Чосік була ведучою, директорка та вчитель Борочичевського ліцею Емілія Гороть та Павло Круль, освітяни Мар'янівського ліцею та їхні учні... Через газету «Волинь» ініціатори заходу адресують вдяч-

Фото: Катерини ВОРОБЕЦЬ і Валентини МАЦІЮК.

ність кожному, для кого немає чужої біди.

...А люди в залі не стримували сліз, проводжаючи на сцену оплесками заплаканих дружин, батьків Героїв, ще зовсім маленьких хлопчиків і дівчаток, не по роках дорослих підлітків. Якби не війна, мабуть, щастя бути татусями вже пізнали б 22-річний Іван Висоцький, 24-річний Іван Лагановський, 29-річні Яким Киричук та Андрій Мельничук, 39-річний Валентин Степко, 40-річний Юрій Шлапчук. Не сталося. Війна забирає найкращих.

«Я Ангелом служу тут біля Бога...» – знову торкається душі поетичний рядок Валентини Маціюк. В унісон йому організатори свята з невимовною тугою за вбитими мріями передали мамам Героїв символічних янголів із підписом: «Хоробрість – у серці, вірність – у діях, вічність – у пам'яті».

P.S. Цього дня в Нововолинську та у Мар'янівській громаді на Волині вручили 113 іменних кулонів дітям Героїв, які поклали своє життя за вільну Україну.

ДО СЛІЗ!

«Пробач, матусю, за пекучий біль...»

Валентина МАЦІЮК

Пробач, матусю, за пекучий біль, Що серце виїдає від розлуки... Найменше я,

ріднесенька, хотів, Щоб ти терпіла ці пекельні муки...

Прости за передчасну сивину, І за глибокі та дрібні морщини... Прости, що залишив тебе одну, І чорну пов'язав тобі хустину.

Пробач, що не приніс тобі квітки, Не привітав тебе сьогодні з святом... І за твої такі сумні думки... Я не один...нас тут таких багато...

Я не один, що в мамі вкрав весну... Й сумним зробив найкраще в світі свято... Ми молодість змінили на війну... Ми зовсім не хотіли помирати. Матусенько, я вітром обійму... Промінчиками ніжно притулюся... Пташиним щебетом, що звеселя весну, До тебе я, рідненька, озовуся.

Дощем торкнуся до твого чола, Змішаюся з солоною сльозою... Ріднесенька моя, ти не сама, Я в тебе в серці, мамо, я з тобою...

Я зіркою світитиму на небі, Яка вночі показує дорогу... Ти лиш не плач... Прошу тебе, не треба... Я Ангелом служу тут, біля Бога...

До тебе завітаю я у сні, Ми будемо з тобою розмовляти... Матусенько, зі мною тут сини, Які пішли країну визволяти...

Багато нас... і в кожного риди, В сльозах згорьована старенька сива мати... А в кого зовсім-зовсім молода... Й спустошена від втрати рідна хата...

Ми просим Бога зупинить війну, І крилами від куль закриваєм... Ми просим мамам повернуть весну... Ми просимо... молим... ми благаєм... ■

У боях за Україну полягли мужні сини Волині

Роман КЛИМЧУК – боець із села Четвертня, що на Маневиччині;
Юрій САСАГА – боець із селища Благодатне Володимирського району;
Дмитро ОЛІВКО – боець із міста Володимира;
Сергій УЛЯНИЦЬКИЙ – боець із села Носачевичі, що на Рожищенщині;
Павло ПЛИСЮК – боець із села Лище Луцького району;
Максим ЄГОРОВ – боець із міста Нововолинська;
Андрій МОРОЗ – боець із села Поповичі Ковельського району;

Сергій КРАВЧЕНКО – боець із міста Луцька;
Назарій ГНАТЮК – боець із міста Луцька;
Юрій МАЛИХІН – боець із міста Луцька;
Микола ВЕРЕМЧУК – боець із міста Луцька;
Олексій КАПЛАН – боець із міста Луцька;
Сергій ДЕМЧУК – боець із села Кругель Ковельського району;
Любомир ДЯЧУК – боець із селища Іваничі;
Віталій ГРЕСЬ – боець родом із Рівненської області, проживав на Турійщині.

Аналітична онлайн-система YouControl склала перелік нардепів IX скликання, які отримали найбільші доходи у 2024 році. До списку із 27 осіб (по три – із кожної фракції) потрапили двоє обранців з Волині: Ігор Палиця і Степан Івахів з фракції «Партія «За майбутнє».

■ Прямая мова

«Ти прийшов вбивати наших дітей, щоб виростити своїх?»

Найяскравіші за тиждень думки і цитати

Ростислав ПАВЛЕНКО, народний депутат від «Європейської Солідарності», вважає переговорний процес із боку москвитів імітацією:
«Підхід росіян до переговорів не дивує. Він – незмінний із монгольських часів. Орду неможливо вмовити чи улестити – її можливо лише зупинити, і не давати прийти знову. І тільки так вона впаде від внутрішніх суперечностей і труднощів».

Наталія БАЛЮК, журналіст, про вбивство в Іспанії відомого проросійського діяча, «смотрящего» за українськими суддями Андрія Портнова:
«Вбивство Портнова стало для проукраїнської частини суспільства народним святом, актом відплати і справедливості. Але про повну сатисфакцію годі казати, бо «портновщина» не знищена, вона пустила надто глибокі корені, і цю отруйну рослину дехто у високих владних кабінетах завзято підливає. І всі це знають, але дивина у тому, що на четвертому році великої війни Президент України вдає, що не бачить в цьому проблеми, загрози для держави. Навпаки, він захищає «людину портнова» Татарова, який априорі не мав би сидіти на Банковій, оскільки, як людина, яка була по інший бік Майдану та казала, що майданівці самі себе вбивали, мала би потрапити під люстрацію. Натомість потрапила в Офіс Президента Зеленського».

Віктор АНДРУСІВ, аналітик, відреагував на рапорт про відставку комбата 47-ї бригади «Магюра» Олександра Ширшина, через «дебільні задачі» від вищого командування:

«Військові кадрові рішення вже більше року завдають нам шкоди, на мою думку, значно більшої, ніж орки. Біда з «токсичними лідерами» полягає в тому, що замінити їх все одно доведеться, але питання ціни. І ціна ця – втрата людей, сил, довіри, мотивації. Ще один скандал із комбатом 47-ої, який публічно подав у відставку. На жаль, через те, що деякі кадрові рішення не були прийняті ще в грудні (а бажано, щоб таких людей ніколи не призначали) – ціна цього дуже і дуже велика.

Перед тим, як посиплеться фронт, – сиплеться управління військами».

Саїд ІСМАГІЛОВ, військовослужбовець, ексмуфті Духовного управління мусульман України «Умма», про мотивацію російських загарбників:

«Коли розмовляв із полоненими (російськими. – Ред.), всі казали, що хотіли отримати гроші від путінського режиму, щоб покращити своє фінансове становище... Кредит, борг, ипотека, бідність, дітей виростити треба... «Ти прийшов вбивати наших дітей, щоб виростити своїх?». Мовчить. Опустив очі. Але по факту так і є. Вони спокійнісінько вб'ють нас і наших дітей, займуть наші будинки, будуть спати на наших ліжках, і навіть вдягнуть наш одяг. Вони не розцінюють це як щось огидне і неприпустиме. Їм це дала і дозволила їх влада, тож – можна».

Егор ФІРСОВ, народний депутат VII і VIII скликань, війн ЗСУ, вважає, що росіяни зараз переважають ЗСУ у використанні дронів:

«Раніше вважалося, що найкращі технології за нами. Зараз ми маємо визнати: щоб вижити – нам треба наздоганяти».

Інна СОВСУН, народний депутат України, про виховання молодого покоління:

«Учора моя команда побувала в одній школі на Київщині. Десятикласники не розуміють, що таке Майдан, не знають, коли й чому почалася війна. Кілька батьків нещодавно влаштували скандал, чому це діти плетуть сітки, це ж експлуатація дитячої праці. А директорка ще однієї школи сказала, що, схоже, ми так намагалися вберегти наших дітей від новин про війну, що пропустили щось дуже важливе. І продовжуємо пропускати».

Тетяна МОКРІДІ, журналіст, про заяву Трампа, що російські танки були б у Києві через 5 годин, якби не застрягли в болоті:

«Ви той, чий ідіотизм можна міряти «трампами»: 1 Трамп, 2 Трамп. Ваші заяви ранять, знищують, вбивають тих, хто думав і вірив у те, що США – світовий лідер. Але король – голий... І не вдавайте, що ви – Вашингтон чи Папа Римський... Ви просто той, хто мав багато грошей, йому стало нудно і він вирішив піти до влади... Для вас – це шоу і заробіток, для нас – життя. Якось ми виживемо! У нас є козирі – цінності і любов до своєї землі. Це не про гроші, уявляєте? Не розумієте такий big deal (велика угода. – Ред.)? І ми не в багнюці... Це ви там по вуха...».

Петро ОЛЕШУК, політолог, про те, як схилити Дональда Трампа на український бік:

«У нас люблять писати кілометрові пости про те, що потрібно Україні, аби «сподобатися» Трампу. Насправді, потрібно одне, і ми цього ніколи не зможемо. Ми не зможемо подарувати Трампу літак на пів мільярда доларів, або зробити якийсь співмірний хабар. А це – основний спосіб сподобатися Трампу – купити його увагу.

Є інший спосіб. Тут теж складно. Потрібно зробити ядерну зброю, аби тебе можна було боятися. І поважати. Як північнокорейський Кім Чен Ин. Купити або налякати. Лише так».

Ігаль ЛЕВІН, ізраїльський воєнний оглядач, про те, що буде, якщо Україна програє:

«Якщо українці не зупинять росію, росіяни придуть і виріжуть усіх. З особливим цинізмом і задоволенням. Тому що українці насмілилися чинити їм опір. Тих, кого не виріжуть, публічно принижуватимуть, примушуючи до колаборації та плазування перед переможцями. Тих, кого не виріжуть і не принизять, – мобілізують у своє військо (як вони роблять це на окупованих територіях) і кинуть на країни Балтії, Фінляндію, Казахстан, Кавказ тощо. росіяни готують найгіршу долю українцям і навіть не намагаються це приховати».

■ Усе для фронту, все для Перемоги!

«Колеса – не біда, головне, що хлопці – цілі»

Петро Порошенко показав «поранений» Land Rover, який скоро повернуть у стрій

Ольга СОКОЛОВА

П'ятий президент України в соціальних мережах поділився світлинами евакуаційної машини Land Rover Snatch, яка під час однієї з операцій була атакована російським дроном. Завдяки броні та РЕБу, бійці залишилися живі, а от автівка потребує відновлення.

«Пам'ятаєте, як тішився наш Андрій Підлісний, коли ми пригнали йому з Великої Британії броньовані машини? Починаючи з березня, вони працювали на «нулі», де рятували життя військових. Сьогодні отримали фото, – пише Порошенко, – росіяни намагалися «вполювати» броньовик FPV-дрон. На щастя, вони не змогли втілити свій план – РЕБ, який ми встановили на дах, придушив дрон ще на підльоті до «медевака». Це вкотре доводить, що принцип «захисти воїна», яким керується наша команда, – дієвий».

«Беручись за новий проект, ми докладаємо максимальних зусиль, щоб довести його до ідеалу, забезпечуючи

Фото із сайту eurosolidarity.org.

«Не витримали лише колеса, але це не біда – закупимо нові і швидко повернемо у стрій».

Принцип «захисти воїна», яким керується наша команда, – дієвий.

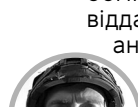
Чергову партію броньованих машини Land Rover Петро Порошенко передав на фронт.

■ Позиція

Я не вірю, що влада зацікавлена у поверненні «азовців»

Жодного «азовця». Серед однієї тисячі українських військовополонених, яких обміняли 25-го травня, немає жодного «азовця». Зате повернувся покидьок, який просив ножа у вертухаїв, щоб різати наших бійців

Денис (Редіс) ПРОКОПЕНКО, командир бригади Нацгвардії «Азов», полковник

Це виглядає як знущання. Над тими, хто четвертий рік знаходиться під нелюдським тиском у російському полоні, в найгірших умовах. Над їхніми рідними, близькими і побратимами. Над тими, кому давали гарантії, та хто має абсолютне право бути в пріоритеті на обміні, тому що вони вийшли в полон не за власним бажанням, а за наказом вищого командування.

Лише кілька днів тому Україна згадувала третю річницю виходу Маріупольського гарнізону з «Азовсталі», сподіваючись на

те, що серед анонсованого обміну 1000 на 1000 будуть і бійці 12-ої бригади «Азов». Сподівання не справдилися.

Я ніколи не повірю в маячню про те, що єдина причина відсутності «азовців» у більшості обмінів – це небажання росіян віддавати їх. Якби це було так, ані я, ані інші бійці «Азову» не повернулися б з полону.

Причина – в іншому. Якщо напрацьований механізм перестає працювати, щораз очікувати іншого результату – безумство. Необхідно змінювати тактику.

Росіяни відмовляються обмінювати «азовців» на своїх звичайних солдат? Знаходимо варіанти запропонувати їм когось, хто важить для них більше, ніж омський контрактник. Україна забита російською агентурою під саму зав'язку – про це прекрасно знають всі спеціальні служби, яким просто потрібно дати команду.

Думаю, попи з московського патріархату, які відкрито працюють на російські спецслужби, мають зацікавити росіян більше,

ніж солдати, котрими рф засипає землі України.

Разом із тим не зайвим було б спробувати пропрацювати питання участі України в процесах обмінів між західними союзниками та росіянами. Україна має унікальний досвід, має знання та дорожню інфраструктуру для всього західного світу інформації. І це теж може

Вони вийшли в полон не за власним бажанням, а за наказом вищого командування.

бути нашим обмінним фондом.

Варіанти є, нам необхідно лише адаптуватися та почати шукати нові шляхи і конфігурації. Тому що жодного «азовця» серед 1000 обмінених – це ганьба для всієї нашої держави.

Я не вірю, що влада зацікавлена в поверненні «азовців», якщо обмінами четвертий рік неефективно займаються одні і ті самі люди.

Я не вірю, що влада зацікавлена в поверненні «азовців», якщо обмінами четвертий рік неефективно займаються одні і ті самі люди.

■ Прямая мова

Дональд ТРАМП, президент США, після останніх масованих обстрілів України росіянами:

Я не задоволений тим, що робить путін. Він убиває багато людей, і я не знаю, що, чорт

забирай, сталося з путіним. Я знаю його дуже давно. Завжди ладнав з ним, але він направляє ракети на міста і вбиває людей, і мені це зовсім не подобається... путін абсолютно збожеволів. Я завжди говорив, що він (путін. – Ред.) хоче всю Україну, а не тільки її частину, і, мож-

ливо, це виявляється правдою, але якщо він це зробить, це призведе до падіння росії!.

■ Ім'я Волині

«Я по волі Божій – українка. І мене не можна розтоптати»

24 травня на 95 році життя померла відома волинянка, поетеса, членкиня Братства вояків ОУН і УПА Волинського краю, Братства Андрія Первозваного Сіма Кордунова

Василь РОГУЦЬКИЙ

ВІДДЯЧИЛА ВСЕВИШНЬОМУ ТА ЛЮДЯМ 17-МА ПАТРІОТИЧНИМИ КНИГАМИ...

Сіма Кордунова народилася 14 лютого 1931 року на лаврівському хуторі у багатодітній сім'ї. Село Лаврів вважали «бандерівським», тому долю її краян легкою не назавеш. Батька, Дмитра Кордунова, хлібороба, який знав напам'ять «Кобзар», забрали у 1944-му і спровадили до Уфи, де назавжди загубилися його сліди. Односельчанин, якому вдалося вижити, потім розповів, що знесилений від голоду, батько впав на поромі. Товариші хотіли його підняти, але конвоїри не дозволили: «Пусть подыхаает! На одного бандеровца будет меньше!» Родина так і не дізналася, де батькова могила. Історію України вивчала із батькових пісень. Його улюбленими були «політичні», про Байду, Кармелюка, Морозенка... Усвідомлюючи особисту трагедію і трагедію односельчан, усіх наших співвітчизників, пізніше Сіма Дмитрівна заявить про своє призначення на землі: «Я по волі Божій – українка. І мене не можна розтоптати».

поступила на історико-філологічний факультет Луцького педагогічного інституту імені Лесі Українки. Після закінчення вишу з 1959 року працювала в школах Луцького району на посаді вчителя української мови і літератури.

Вийшла заміж за Євгена Мисливчука, у їх шлюбі народилися син Богдан і дочка Людмила.

Сіма Кордунова – авторка 17 книг, також компакт-дисків та музичної збірки «Яснозора Волинь». Вона – дипломантка всеукраїнського конкурсу гумору і сатири «На межі тисячоліть», лауреатка обласної літературно-мистецької премії імені Агатангела Кримського.

«ВІЙНА ОЦЯ ПОКАЗАЛА, ХТО Є ХТО...»

Газета «Волинь» неодноразово писала про Сіму Кордунову на своїх сторінках, вона була в нашій редакції, а також радо приймала у своїй завітчаній (була великою квітничаркою!) садибі в селі Полонка наших журналістів. Її було неймовірно цікаво слухати. Слова цієї жінки проймали щирістю та глибиною. Ось деякі цитати із розмов із Сімою Кордуновою.

«Треба було щось таке, що може переконати остаточно: «Ти – не росіянин, ти – українець, і ви браття – на словах...».

Початкову освіту Сіма здобувала у Лаврівській (2 класи) та Полонківській семирічній школах, середню (8 – 10 класи) – у жіночій школі №3 міста Луцька. У 1951 році закінчила дворічний Луцький учительський інститут (факультет української мови і літератури).

Розпочинала фахову кар'єру в селі Боратин Луцького району. В 1956 році

Фото: volyn-kray-mus.at.ua.

«Своє національне, рідне, суттєве, треба вкладати діткам змалечку через вірш, пісню, книгу», – заповідала нам Сіма Кордунова.

ньому й розкошувало моє дитинство».

• «Я пережила 1940-ві, початок 1950-х, коли на Волині скрізь були наші хлопці, яких сьогодні хто з любові, а хто з ненависті називає бандерівцями. Це та група людей, яка відродила українську націю. Хто б там що про них не казав, але якби не було повстанців – не було б сьогодні вільної України, була б уже загнана в небуття. Війна – це лихо, але це й поштовх до чогось. Ці наші хлопці – це Божя воля. В моєму селі на війні в Червоній армії загинув 101, а молодих, які пішли в бандерівці, – 102. 102 молоді людини, які нагадали, що вони – українці! Тут – совети (скільки людей у Сибір вивезли!), німці... Проти трьох сил! Оця армія зуміла вижити, хай і в непрямому розумінні, – дух їх вижив! Нема більш такого народу, щоб так його гнобили і нищили, а він вижив! Перемоги не може не бути! Це – висновок із нашої історії!».

• «Тут житейська філософія: все, що діється, для чогось потрібне. Для чого війна? Це – велике горе, це – нищення народу, але війна оця показала, хто є хто. Нарешті отакі люди, які хитаються сюди-туди, переконалися, хто ворог наш. Бо не кожен загляне в історію і пересвідчиться, скільки українців гинуло

заради українського. Треба було щось таке, що може переконати остаточно: «Ти – не росіянин, ти – українець, і ви браття – на словах...». Та ж мішанина робилася віками, щоб позбавити свого, нав'язати чуже, яке би допомагало підкорити тебе, служити іншому. Це – боротьба за людські душі, тільки зараз вона ведеться нагло, відкрито, похабно. Вона й раніше недекатна була, тільки

■ До сліз ЛИСТ В АТО Сіма КОРДУНОВА

Лиш два рочки виповнилось доці,
Ще не знає азбуки вона,
Ще не усвідомлювала досі
Суті в слові грізному «війна».

Букви з маминих старанно малювала,
Аж схилилась втому до сну,
Два рядочки на папері стали:
«Татові моему.
На війну».

Отака адреса сумовита...
Доня знає, що стріляють там,
І пішов татусь, щоб зупинити
Наступ на Вітчизну ворогам.

На папір поклала рученятко,
Мама його контур обвела:
От погладить той відбиток татко –
І йому добавиться тепла.

До грудей притулить ручку доні,
Цілуватиме її стократ –
І солдатські стружені долоні
Ще міцніше стиснуть автомат.

Той листочок у важку хвилину
В душу западе йому навік.
Захистить він край свій і родину –
Український батько й чоловік! ■

зараз більше крові. От наша рідна кров повинна, мабуть, була пролитися...».

• «Група людей, угро-фіни, жили в тих московських болотах і лісах: вживали те, що було навколо... Вилловив у річці рибу, зібрав чи убив щось у лісі – усе готове, нічого він не ростив. А як обчистить усе в себе – іде далі чистити, шукати здобичі... навіть із росії в Європу. Така в нього природа, а всупереч їй нічого росіяни не зробили. Такими вони лишилися – такими будуть...».

• «Живу завдяки Божій ласці, і якщо Бог дав мені стільки років, то я повинна чимось віддячити, і це мені додає наснаги».

Спасибі Вам, Батьки, Брати, Синочки, За подвиги, що правду в світ несуть! Вони, як лаврові нев'янучі листочки, В майбутні покоління проростуть. Ви борете брехню стозлоязику, Недолюдками ввергнуту суди, Щоб не підпав наш край під силу дику Ненатлої московської орди.

Фото із сайту ukr.net.

Погляд
Віталій ПОРТНИКОВ,
журналіст, публіцист, письменник,
телеведучий, блогер

Кучма написав «Біблію українського націоналізму»?

Фотокопак: telegraf.com.ua.

«Концепція, яка була закладена в цій праці «Україна – не Росія», стала свого роду інтелектуальним фундаментом уже сучасних націоналістичних українських еліт», – заявив очільник російського мзс сергій лавров.

Ми звикли вважати колишнього президента Леоніда Кучму батьком української корупції. У нас навіть термін такий з'явився – «кучмізм». Однак на росії Кучма став ледь не уособленням українського націоналізму, про що відкрито заявив їхній міністр закордонних справ лавров. Як так сталося?

Журналісти, які дивуються тому, що міністр закордонних справ росії сергій лавров згадав книгу Леоніда Кучми «Україна – не Росія» як «Біблію українського націоналізму» – у той час, як у 2003 році на цю книжку мало хто звернув увагу в москві – мають рацію хіба що з точки зору публічної реакції. Її і не могли собі дозволити – навіть на тлі подій навколо Тузли Україна залишалася «братерською республікою», а Кучма займав своє місце у клубі лідерів країн СНД, поруч із Назарбаєвим, Лукашенком і самим путіним.

Однак вихід цієї книжки – й те, що її ще й презентували в москві – викликав нестримну лют, із проявами якої у високих ешелонах російської влади я стикався неодноразово. Тому що її сприйняли як маніфест остаточного розриву Кучми з політичним планом, який москва намагалася здійснювати в Україні з 1994 року.

Якщо дуже просто: кремль допоміг Кучмі стати президентом України для того, щоб він переконав українців в тому, що Україна – це росія або ж майже росія, а не навпаки. Книжка сприймалася як зрада, а тим часом сам Кучма вважав, що його зраджують росіяни, бо давно вже повірив – безпідставно – що вони сприймають його як партнера, а не як тупорилого Лукашенка.

У цій його щирій вірі я переконаюсь після 2014 року, коли на одній з неформальних зустрічей ми з Леонідом Кравчуком будемо говорити з Кучмою про його участь у перемовинах з росією і я дещо розгублено скажу йому, що ми й не думали, що в нього є державницький інстинкт. На що Леонід Данилович у властивій йому манері відповів, що нам обом знадобилося 20 років, щоб це зрозуміти.

Але все це буде потім. А у 2003 році путін остаточно переконався у важливості докорінної зміни української політики і необхідності зробити ставку на відвертих навіть не маріонеток – агентів. Кадрові зміни в бік дієвої реанімації імперського проекту будуть відбуватися і в самій росії. Так, у березні 2004 року новим міністром закордонних справ росії замість класичного дипломата Ігоря Іванова стане близький до «сусідів» – так у МЗС називають чекістів та їхніх посіпак – сергій лавров.

Так що він зовсім не випадково згадав цю книжку. ■

■ Оце так-так!

Божевільний алкаш медведєв погрожує загарбати більшу частину Волині

А як ще щодо реалізації мрії покійного дурника Жириновського – «помити чоботи в Індійському океані»?

Василь КІТ

Отож: заступник голови ради безпеки рф дмитро медведєв, який і раніше був відомий нереаліс-

тичними погрозами, заявив, що «буферна зона» може зайняти практично всю територію України. Для цього оприлюднив на своїй сторінці у соцмережі Х відповідне

Фотоскрін: сторінка в мережі Х дмитра медведєва.

Бачите, що пропонує ця пропита сволота?

відео. «Якщо військова допомога бандерівському режиму продовжиться, буферна зона може виглядати так», – наголосив посіпака путіна.

Як бачимо, за версією алкоголіка медведєва, Україною будуть лише мала частина Волинської та Львівської областей.

Як гадається, вдавиться від таких апетитів кінчений алкаш? ■

■ Редакційний щоденник

Мрію, щоб збулися слова, які промовило дівча з Камінь-Каширщини в... Ірландії

Чим переймалася і з чого дивувалася упродовж останнього тижня редакторка відділу інформації газети «Волинь» **Леся ВЛАШИНЕЦЬ**

...ЩО НА ЗАХОДІ ГОЛОВНУ БИТВОЮ ЗА УКРАЇНУ ВВАЖАЮТЬ... БОРОТЬБУ ЗА ПРИХИЛЬНІСТЬ ТРАМПА

«Вирішальна битва війни ведеться не на фронті, а навколо Трампа» – з-поміж заголовків, що анонсують офіційні новини про війну в Україні, вирізняю цей від CNN – однієї з провідних телекомпаній світу. Читаю далі у статті: «Справжня битва в українській війні зараз відбувається не в небі над Києвом чи Дніпром... Вирішальна боротьба, що розгортається між ворогуючими сторонами та їхніми союзниками, ведеться за увагу президента США Дональда Трампа, який, здається, дедалі більше розчаровується у спробах досягти миру».

Доки аналітики вважають, що саме позиція лідера найбагатшої та найвпливовішої країни світу «може стати вирішальною у спробах припинити війну», росія цинічними вимогами виставляє напоказ свою зневагу до світової спільноти, зацікавленої в мирних перемовинах, і безкарно продовжує в сутінках розстрілювати мирні українські міста й села. На тлі останньої жажливої новини про те, що в ніч проти минулої неділі, внаслідок нічної масованої ворожої атаки в Житомирській області загинули три дитини, знову дуже наївною, безвідповідальною згадується передвиборча обіцянка мудрого літа пана Трампа «врегулюва-

Природа Ірландії незабутньо западає в душу мальовничими скалистими узбережжями. Але **тотальна більшість українців їде сюди за понад 3000 кілометрів милуватися не краєвидами, а на заробітки...**

«В одному з кафе Дубліна офіціантка привітно пропонувала страви національної кухні англійською мовою, та в якусь хвилину гукнула до колеги... солов'їною.»

ти цю війну за один день, 24 години», «ще до того, як прийду на посаду». До слова, з інформації тієї ж CNN, згідно з базою даних Factba.se, яка каталогізує публічні Трампові заяви, раніше «американський президент щонайменше 53 рази публічно, серйозно і послідовно заявляв, що припинить війну між росією і Україною або протягом 24 годин, або ще до інавгурації». В сійві цієї воістину зіркової самовпевненості американець гонорово посів омріяний президентський трон, а за кілька місяців вже й визнав свої заяви... перебільшеними.

Що коїть зараз 47-й правитель США, коментувати зайве. Його промовами, коментарями, вердиктами щодо нашої країни та рішеннями, що стосуються внутрішньої політики власної «країни можливостей», шоковані й самі американці. Щоправда, остання заява (хоча 78-річний дідусь за

день по кілька разів може давати абсолютно протилежні коментарі з приводу одного й того ж питання), вселяє оптимізм: нарешті він назвав путіна «божевільним», який «направляє ракети на міста і вбиває людей, і мені це зовсім не подобається». Невже оголосить санкції «дорогому владіміру»?

...ПИТАННЯМ ПРО ТЕ, ЧИ БУВАЄ СОРОМНО ПРЕЗИДЕНТАМ?

А нам, пересічним українським громадянам, й без Трампа не звикати до обіцянок-цяцянок президентів ще з часів незалежності України. Вже давно канули в Лету й слово Кравчука захистити грошові вклади українців в Ощадбанку СРСР, й обітниця Кучми «приділяти увагу вдосконаленню Збройних сил, зміцненню обороноздатності країни» та передвиборча ода Ющенка «Десять кроків назустріч людям». Ганебне

фіаско судилося фантастиці Януковича щодо «конституційної, судово-правової, адміністративної та військової реформ». У 2014-му році вибачення за свою обітницю «АТО триватиме години, а не місяці» Порошенко каявся словами: «Щиро перепрошую, що дав надію, яка не здійснилася. Шкода, що дав обіцянку, яка не справдилася. Прошу за це пробачення». Відтак і нині діючий Президент України Зеленський під час виборчих перегонів теж традиційно дорікав Петрові Олексійовичу, що він «не закінчив АТО за два тижні», і вже в статусі очільника держави збирався «всі захоплені території повернути Україні»...

А ще Володимир Олександрович ще до першого туру виборів заявив, що має намір бути президентом тільки одну каденцію, тобто п'ять років. Цікаво, чи дотримає би слова, якби не війна. Чи, як і попередники, жив би з Сіровими очима, без сорому чи відчуття провини? Навряд чи повернувся б коміком на сцену, проте міркувати про це – не на часі. Як мовиться, життя покаже, чи наступимо знову на ті самі граблі. Дай Боже, нам наразі сили разом вистояти проти москалів та їхніх посіпак на всіх рівнях, навчитися врешті шукати в собі причини всіх своїх бід, бо, як казав у цьому контексті легендарний британський політик та журналіст Вінстон Черчилль, війна – це більшою частиною каталог грубих помилок.

...ІЗ НЕСПОДІВАНІ ЗУСТРІЧІ ІЗ ЗЕМЛЯЧКОЮ В ДУБЛІНІ

Побачити Ірландію я мріяла відтоді, як у далекі студентські роки прочитала книгу американської письменниці Маргарет Мітчелл «Звіяні вітром». У думках малювала той острівний край вкритим горами, кіньми та вівцями на суцільному килимі з конюшини – символу ірландців

(згідно з легендою, найбільш шанований серед ірландців святий і покровитель країни Святий Патрік розкрив острів'янам сутність Святої Трійці саме на прикладі трилисника). Ірландців феноменальна Мітчелл настільки влучно представила гоноровими, бунтівними, активними та веселими, що, побувавши недавно в них на гостинах, від себе лише додам: «Цей народ воістину унікальний своїми традиціями, дотепністю і бажанням порозмовляти. Природа цієї країни незабутньо западає в душу мальовничими скалистими узбережжями, всюдисущим мохом... Порівняно невеликий Дублін, населення якого складає близько 600 000 людей, вражає розмаїттям архітектури, диво-мостами через річку Ліффі, жвавими забавами, колоритними пабами на кожному кроці, ситною їжею, елітним пивом у дубових бочках... На кожному кроці в цій країні – зручно та дуже чуттєво, тому Ірландії неймовірно пасує її друга назва «Країна тисячі привітів».

І хоча в Дубліні я не побачила багато українських прапорів і не розминулася зі стількома українцями, як, скажімо, в Копенгагені, Парижі, чи інших ближчих до України столицях, та подумки дякувала цій країні, що 24 лютого 2022 року її урядовці в офіційній заяві назвали вторгнення російської армії «обурливим і аморальним порушенням найбільш фундаментальних і основних принципів міжнародного права», а вже 25 лютого ірландський уряд скасував візовий режим для громадян України як надзвичайний захід для всіх українців. До слова, минулого місяця Ірландія оголосила про виділення 100 мільйонів євро для надання нелетальної військової підтримки Україні.

...В одному з кафе Дубліна офіціантка привітно пропонувала страви національної кухні англійською мовою, та в якусь хвилину гукнула до колеги... солов'їною. Не стримуюсь – запиту: «З якого регіону така гарна українська мова?». У відповідь чую наймилоше слово, якщо йдеться про рідний дім: «Із Волині! З Камінь-Каширщини я!». На жаль, поговорити довго не вдалося. Усміхнувшись неповторно по-українськи, дівча побігло на кухню зі словами: «Може, ще й побачимося вдома, в Україні!». ■

ОГОЛОШЕННЯ ДЛЯ ВСІХ

Тел.: (0332) 78-07-70, 066 82 47 160 – Vodafone, 096 77 31 037 – Київстар, 066 82 47 160 – Viber, Telegram, WhatsApp. (Пн,Вт,Чт,Пт, 10-17)

Ціна приватного оголошення у нашій газеті – **50 грн** за одне найменування + **20 грн**, якщо ви бажаєте розмістити на сайті **www.volyn.com.ua**. Вартість оголошення про купівлю чи продаж с/г техніки (більше, ніж три одиниці); с/г продукції; будівельних матеріалів; меблів та ін. становить **100 грн** за одну публікацію + **20 грн (за сайт)**. Вартість оголошення про нерухомість та послуги – **100 грн + 20 (за сайт)**. Оголошення, які виділені рамкою, + **25 грн (за сайт + 30)**. Вартість оголошення про згубу – **50 грн**. Оплата у відділеннях ПриватБанку. Розрахунковий рахунок є у кожному номері газети.

СІЛЬСЬКО-ГОСПОДАРСЬКА ТЕХНІКА

● Продам трактор ЮМЗ з документами. Тел: 068 77 31 858.
● Продам картоплезбиральні комбайни АННА (щойно привезені з Польщі), гноюрозкидач, прес-підбирач Сіпма, маніпулятор Епсілон. Ціни договірні. Тел.: 050 562 45 72 (вайбер), 098 039 36 36.

РІЗНЕ

● Продам жом, торфобрикет, щебінь різних фракцій, пісок, камінь бут, формах, відсів, цеглу білу та червону, чорнозем, землю на вимостку, блоки, цемент, гній. Доставлю. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 61 14 575, 097 34 43 386.
● Продам жом, торфобрикет, дрова, пісок, щебінь різних фракцій (насіпом та в мішках), камінь бут, цеглу білу та черво-

ну (нову та б/в), землю на вимостку, гній, цемент. Доставка. Вивезу будівельне сміття. Тел.: 099 33 74 034, 096 99 43 100.

● Продам торфобрикет, дрова рубані (твердої породи), пісок, щебінь, відсів, керамзит, глину, чорнозем, цеглу білу та червону (нову та б/в), шифер (б/в). Доставка. Надаю послуги мінівантажувачем «Бобкат» та автомобілем ЗІЛ. Тел.: 050 73 95 444, 067 45 02 527.

● Продам пиломатеріали: дошки (обрізні та необрізні), балки, крокви, рейки монтажні; сухі столярні дошки; відходи виробництва (дрова). Доставлю. Тел.: 066 29 45 953, 097 81 54 505.

ПОСЛУГИ

● Перекриваю дахи, мурую стіни з блоків та цегли. Роблю монтаж, підшив, водостоки, утеплення фасадів. Виконую бетонні роботи. Тел. 096 42 24 834.

ВВАЖАТИ НЕДІЙСИМ

● Втрачений договір дарування квартири, посвідчений Бондарчук Галиною Василівною – приватним нотаріусом Маневицького районного нотаріального округу 05 серпня 2009 року за р. п. 349, вважати недійсним.

■ О – часи! О – звичай!

Така «подорож» обійшлася кожному в 8000 євро.

До кордону клієнтів-ухилянтів не довів

Оперативники Волинського прикордонного загону виявили схему перевезення чоловіків призовного віку за межі України

Любов ВОЛИНЮК

Організатори через соцмережі шукали охочих виїхати з країни та за грошову винагороду забезпечували незаконний перетин кордону поза пунктами пропуску в Закарпатській області.

До протиправної діяльності вони залучили 46-річного чоловіка, який за 1700 доларів США перевозив клієнтів до кордону.

Правоохоронці задержали зловмисника у Ковельському районі під час перевезення ним двох військовозобов'язаних чоловіків

у напрямку Закарпатської області.

Така «подорож» обійшлася кожному в 8000 євро.

Водію повідомлено про підозру у сприянні незаконному переправленню осіб через державний кордон України з корисливих мотивів. Вирішується питання про обрання запобіжного заходу – тримання під вартою.

Наразі встановлюються інші особи, причетні до організації схеми.

Заходи з викриття здійснювалися у взаємодії з СБУ в області, ДСР Нацполіції, за участі слідчих Ковельського райуправління поліції, під процесуальним керівництвом Ковельської окружної прокуратури.

Як повідомляє Волинська обласна прокуратура, мова йде про організацію незаконного переправлення в Румунію. ■

Незагойна рана

Під час повномасштабного вторгнення російського агресора три роки і 62 дні Олександр Карчевський захищав Україну.

«Я не поїду на заробітки – я піду на фронт»

Так заявив Герой Олександр Карчевський, якого я знала з маленького Сані, Саші, Сашка, Олександра...

Квітує весна, наповнюючи повітря пахощами, все живе тягнеться до сонця, росте, оживає... Чому ж від ворожої кулі згасає ні в чому невинне життя і не оживе воно, не повернеться, як ті птахи з теплих країв?..

Ніна КОСТРУБА

З ДИТИНСТВА ЙОГО УЛЮБЛЕНОЮ БУЛА ГРА «В СОЛДАТИКИ»

У нашому відносно спокійному обласному центрі чи не щодень звучать гіркі і болісні автомобільні сирени, сповіщаючи про повернення до рідної батьківської оселі «на щиті» наших Героїв-захисників. Плачуть зболені душі людей, вкладають на коліна старенькі, заглядають в очі батьків діти, чекаючи відповіді, чому плачуть дорослі? Страшно стає від того, що війна, яка триває більше 11 років, стає ніби буденністю, і немає їй кінця-краю. Скільки сліз ще треба виплакати матерям, щоб вимолити життя своїх синів, аби вони живими повернулися до рідних домів, щоб назавжди забути слово війна?..

...Скорботна сирена пронизує звичний гул автомобілів і невимовний біль окутає серце і душу від усвідомлення, що жертвою цієї проклятої війни стала ще одна невинна людина, яка попри все хотіла жити у вільній і незалежній країні. 29 квітня 2025 року гірка звістка про неоправдану втрату прийшла у родину жителів Луцька – Наталії та Олександра Карчевських. У той страшний трагічний день о 13 годині дня, внаслідок удару керованими авіабомбами поблизу села Шахове, що на Донеччині, перебуваючи на бойовому завданні, загинув їхній красень-син – Олександр Карчевський (позивний Саніч), головний сержант-командир 1-ого зенітного артилерійського взводу зенітної артилерійської батареї зенітного ракетно-артилерійського дивізіону. Я знала його з народження,

Фото з домашнього архіву сім'ї КАРЧЕВСЬКИХ.

«Він не знаходив собі місця, винив себе у непоправному горі, замкнувся, дуже переживав», – не стримує сліз пані Наталія.

Щиро вдячний був наш захисник за куплений рідними та небадужими українцями швидкісний автомобіль «пікап», що так був необхідний на передовій. До збору коштів долучилася й релігійна громада у Польщі, де на той час перебувала сестра воїна і яка ініціювала збір коштів. 200 тисяч гривень було зібрано за короткий час, куплено машину та відправлено на фронт захиснику. Як світлий спомин про бійця «пікап» і зараз служить побратимам.

Прощання з воїном відбулося у церкві «Дім Євангелія». Сотні людей – рідні, друзі, знайомі, військові, жителі громади, а також чиновники Луцької міської влади – секретар Олій Безпята та депутат Роман Кравчук – прийшли попрощатися з полеглим захисником. Біль непоправної втрати висловили його друзі, а також побратими – уже два Олександри, які приїхали з передової віддати останню шану товаришу.

Зокрема, Сергій Шараєвський згадує: «Свого часу допомагав його підрозділу як капелан, волонтер і військовій мені прислали тубус від гранатомета з підписами бійців. У 2022 році Саня пішов добровольцем, був зенітником: прикривав нашу артилерію...».

Зовсім свіжі спогади ще у одного друга – Олександра Ройка, який востаннє спілкувався із захисником телефоном перед з'ясуванням: «Хороший, щирий українець. Ніколи не жалівся на фронті будні, казав, що все до-»

мама воїна розповідає про нього як про живого, ніби він стоїть поруч, обіймає її: «Під час короткочасних відпусток – рвався назад. Прощався завжди з усією душею і ніколи не дозволяв проважати його далі, ніж до порога квартири. Небагатослівним

був і під час телефонних розмов. Коротке «Ок!» означало, що все добре. А яке ж те добре було під час масових атак, штурмів, коли навіть у телефоні було чути вибухи?».

був і під час телефонних розмов. Коротке «Ок!» означало, що все добре. А яке ж те добре було під час масових атак, штурмів, коли навіть у телефоні було чути вибухи?».

«ПІСЛЯ ЗАГИБЕЛІ ПОБРАТИМА ВИНІВ СЕБЕ У НЕПОПРАВНОМУ ГОРІ...» Розповіла мама й про невимовний біль сина, коли він втрапив свого друга юності – Олега. Саме за нього Олександр писав рапорт командирі про переведення товариша у його підрозділ. Але побули вони разом недовго – від прямого влучення бомби Олег загинув.

На поворотах долі

5-разова чемпіонка світу Марина Мажула: «Якби я не зустрілася зі своїм чоловіком, то всього того, чого я досягла, могло б не бути»

Продовження. Початок – на с. 1

Катерина ЗУБЧУК

«І ось тоді, коли Марина опустилася до мого зросту, ми одне одного й побачили»

Володимир родом із Замшан, Марина – з міста Миколаєва. Коли вони одружилися, то молода сім'я приїхала на Волинь – батьки Володимира підготували тут для сина й невідомі дві кімнати – понаби-вали, насамперед, порожки, щоб вони могли пересуватися на візочках...

Для тих, хто вперше читатиме про подружжя Мажула, – невеличкий екскурс в минуле. Отож, після школи Володимир навчався в елітному військовому училищі в Житомирі. Його офіцерську кар'єру перекреслив нещасний випадок, що стався у червні 1994 року. Пішов він з однокурсником купатися. Водойма – серед кар'єру, берег – скелястий. Не розрахувавши стрибнув у воду і вдарився в камінь.

Травма була такою важкою, що зразу прикувала до ліжка, з ложки годували його, перевертали. Найпершими рятівниками й помічниками стали батьки. Мати перебралася до сина із Замшан у Житомир. Іздила із сином у столичну лікарню.

Таїнство вінчання було в Саках – місті знайомства подружжя.

І дівчина була, як дізналася від Володимира. Ще чотири роки після того, як сталася біда, вона писала йому листи. Спочатку в Житомирі в лікарню приходило. Хотіла прийти до нього в село на Волинь. Але він, на той час зовсім безпомічний, відмовив від такої затії – не захотів бути для когось тягарем.

Тільки через вісімнадцять років Володимир познайомився зі своєю майбутньою дружиною Мариною. Це ста-

лося лише тоді, коли сповна прийняв своє нове життя. Коли відчув себе людиною, котра вже не є цілком залежною від батьків, і сама собі може дати раду. Доля звела їх у Криму, в Саках – місті візочників, як його називали. Мари-

на, по суті, народилася з інвалідністю – з грижею хребта. Була операція. А через шість років хвороба проявилася. До останнього дівчина ходила на милицях, на колінах – не хотіла сідати у візочок. А потім таки здалася. «І ось тоді, коли

«Те, що я постійно в роз'їздах, має свій «плюс» – ми сумуємо ще більше одне за одним. Кожен раз приїжджаєш – і медовий місяць.»

«Що каже небесна канцелярія?»

Нинішнє літо дивуватиме своєю погодою

Це стверджує у своєму прогнозі підприємець із Каменир-Каширського Володимир Деркач. Спостерігаючи за природними явищами від Різдва до Хрещенського Святевчора (з 25 грудня до 5 січня), народний метеоролог прогнозує, якою буде синоптична ситуація на увесь рік. Сьогодні друкуємо його передбачення на літо

Володимир ДЕРКАЧ, народний прогнозист погоди, м. Камінь-Каширський Волинської області

«І залишає світ журба, і покидає світ журба – це просто літо, просто літо», – якби ж то так було в Україні, як співвається у життєствердній пісні Ірини Білик.

Липень розпочнеться під-тично без опадів. Третій, останній відрізок першого місяця літа, збереже помірно тепло, хоча наприкінці випаде 2 – 3 тепліших днів, але це поки що буде винятком із правила. Опадів – мало, можливі лише зрідка.

Липень розпочнеться під-

Останні вісім років в житті Марини – це тренування, численні змагання як в Україні, так і за кордоном.

Марина опустилася до мого зросту, говорив з приводу цього Володимир, – ми одне одного й побачили». Вони познайомилися в 2011 році, а 1-го червня 2013 зареєстрували шлюб. Було це в Євпаторії. Вінчалися ж 10 листопада в місті свого знайомства – Саках.

«Бачишся з дружиною три місяці на рік, а деваєть вона – на зборах, тренуваннях, змаганнях...»

У спорт Марина Мажула прийшла, як сама тепер пригадує, випадково. Вона почала їздити в табори активної реабілітації візочників, які проходилися в селі Яворів на Львівщині (після анексії Криму в 2014 році було втрачено великі спортивні комплекси в Євпаторії – тоді тут і розпочали будівництво Західного реабілітаційно-спортивного центру Національного комітету спорту інвалідів України, де й проходили заняття групи активної реабілітації).

У той час, коли в нас було таборування, – розповіла Марина, – сюди приїхала Паралімпійська команда

з академічного веслування. Їй там потрібні були дівчата «першого класу», тобто з ураженням хребта. Багатьох відібрали. Не всі пройшли тестування на базі в Дніпрі, мені ж пощастило. Так я місяцями на три зачепилася за академічне веслування. Але в команді потрібна була дуже молода дівчина, прямо зі школи, щоб вона мала час для спортивного росту, – могла на багатоліт затриматися у спорті. І тоді мене відрекомендували головному тренеру з паравеслування та параканое В'ячеславу Загребі. Він запропонував мені спробувати себе на байдарці. І з березня 2017 року я почала веслувати в складі збірної.

У квітні вже взяла участь у кубку України – першому обов'язковому змаганні, яке дає право на зачеплення у збірну. Перший рік у спорті був для мене дуже слабким часом за результатами. Я заїжджала на дистанції останньою. А вже в наступному – виїхала на досить високий рівень.

Почалися роки з численними змаганнями як в Україні, так і за кордоном.

Закінчення історії – на с. 13

«Липень видасть пік температури в першій декаді (спека +30 і більше).»

Останній десятиденний відрізок літа принесе зниження температури, особливо це позначиться в нічні години, хоча вдень ще буде досить комфортно, з'являться опади, які посиляться під кінець літа.

Липень видасть пік температури в першій декаді (спека +30°C і більше) – та із середньої місяця і далі – буде вже помірно тепло, опадів теж не багато.

Липень розпочнеться під-

Липень розпочнеться під-тично без опадів. Третій, останній відрізок першого місяця літа, збереже помірно тепло, хоча наприкінці випаде 2 – 3 тепліших днів, але це поки що буде винятком із правила. Опадів – мало, можливі лише зрідка.

Липень розпочнеться під-

Серпень виявиться неорієнтованим щодо регіонів України. Перша декада буде найспекотнішим періодом літа (разом, звісно, із початком липня). Причому, якщо на Заході і частково Півночі буде доволі спекотно, то на Півдні, Сході і в Центрі України буде значно гарячіше.

Але під кінець місяця температура знизиться, пройдути опади... Але на цьому сюрпризи осінь принесе багато несподіванок. Значачу: приємних. Проте всьому свій час – і ви дізнаєтесь про це на сторінках «Волині» вже у серпні. ■

Вітаємо! Адресуємо щирі вітання з ювілеєм екстрасирні Горюхівського РВ УМВС України у Волинській області, прапорщика міліції, жителя села Борочиче Мар'янівської територіальної громади Луцького району Сергієві БАРАНОВСЬКОМУ. Цими травневими днями наш колишній колега і завжди друг зустрів своє молодече 55-річчя! Шановний Сергію Віталійовичу! Ще з років служби чуємо Вас як людину, слово якої ніколи не розходиться з ділом! Міцно тиснемо руку за товариську вдачу, готовність бути поруч, якщо в когось смуток чи радість, і, звісно, за притаманне Вам почуття гумору, доброзичливу вдачу та порядність! Ми бажаємо Вам міцного-міцного здоров'я, здійснення планів, успішних гараздів у Вашій гостинній світлиці. Нехай настане мир у нашій Україні, Господь нехай дарує радість усієї Вашій добропорядній родині, а поруч будуть лише хороші люди. З роси і води Вам, ювіляре, на многі блага і літа!

Щиро з повагою – Ігор БОГОНОС, голова Горюхівської районної організації пенсіонерів МВС України «Ветеран», підполковник міліції і всі «ветераниці».

■ Пульс тижня

Браконьєрів із сітками спіймали «на гарячому»

Чоловіки ловили рибу в заповідних водоймах, сума збитків перевищує 217 тисяч гривень

Любов ВОЛИНЮК

Інспектори державної охорони Шацького національного природного парку спільно з працівниками сектору водної поліції та Волинським рибодоохоронним патрулем зафіксували черговий факт грубого порушення природоохоронного законодавства.

На озері Мале Чорне виявили громадянина, який у період весняно-нерестової заборони здійснював незаконний вилов риби із застосуванням заборонених знарядь лову. Сума завданих збитків склала 147 526 грн.

Порушника спіймали на гарячому і на озері Турське, поблизу селища Заболоття, що розташоване на території в заповідному урочищі місцевого значення «Озеро Тур». Чоловіка затримали під час проведення рибодоохоронного рейду державні інспектори Волинського рибодоохоронного патруля спільно з працівниками сектору водної поліції Ковельського РУП та Державної екологічної інспекції.

Горе-рибалка здійснював незаконний вилов водних біоресурсів риболовецькою сіткою з дерев'яного човна. Чоловік встиг добути 6,03 кг риби: 21 карася сріблястого, 4 лящі, 3 окуні звичайних, 1 сомика карликового. Внаслідок чого заподіяв збитки рибному господарству України на загальну суму 70 113,01 грн.

Заборонене знаряддя лову, човен та водні біоресурси вилучили працівники поліції, також відкрито кримінальне провадження за ч. 1 ст. 249 КК України. ■

Ковельчанин здобув «золото» та «срібло» на Кубку світу з веслування

Андрій Рибачок у каное-четвірці в команді разом із Віталієм Вергелесом, Тарасом Міщуком та Тарасом Мазовським на дистанції 500 м здобули золоту медаль на Кубку світу з веслування на байдарках і каное

Леся КВІТКА

Спортивний форум у ці дні проходить у польській Познані.

Це уже друга нагорода для Андрія на цих змаганнях. У каное-одиночці на дистанції 200 м із результатом 40.03 ковельчанин завоював «срібло».

Ковельська школа веслування продовжує виховувати чемпіонів, справжніх майстрів своєї справи, які прославляють волинське місто далеко за його межами.

Вітаємо спортсмена і його тренера Федора Семенюка. ■

■ Печальна рубрика

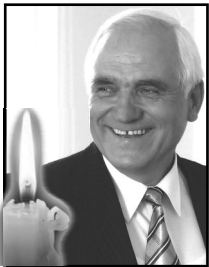
Редакція газети «Волинь» висловлює щире співчуття рідним свого колишнього колеги – спеціального кореспондента по Ратнівському району

Івана Івановича КАПІТУЛИ (1949–2025),

який 21 травня на 76-му році життя відійшов у Засвіти.

Син селян-бідняків із Ратнівщини, залишившись сиротою, завдяки власній наполегливості зумів здобути три вищі освіти: економічну, педагогічну і журналістську. Іван Іванович плідно працював у районних газетах на Хмельниччині й Буковині, рідній Волині. Зокрема, редактором ратнівської районної газети, заввідділом у редакції рожищенської районної газети і луцької «Народної трибуни», спецкореспондентом газети «Волинь». Член Національної спілки журналістів України з 1976 року, мав численні нагороди за журналістську працю, обирався депутатом обласної і районної рад.

Нехай світла пам'ять про журналіста Івана Капітулу назавжди залишиться в серцях рідних та близьких, а Бог подарує йому вічний спокій та Царство небесне. ■

■ Патріоти із колиски

Учні й вчителі стали у планку – і... назбирали на дрони для ЗСУ!

Купичівський ліцей із Турійщини – генератор ідей для добровольців

Олена ЗУБ

Нещодавно Турійська селищна рада повідомила, що для військовослужбовців 14-ї та 100-ї бригад від їхньої громади вкотре передали дрони. Цього разу безпілотники відвезли на Харківщину та Донеччину. Цей добрий жест став можливим завдяки активним волонтерським ініціативам місцевих музикантів, які проводили благодійні концерти, працівників бюджетної сфери, підприємців і аграріїв, які просто робили спонсорські внески. Але найоригінальніший спосіб, за допомогою якого зібрали кошти захисникам, вигадали освітяни. Вони влаштували флешмоб: «За донат у банку – стаю в планку!».

Акція розпочалася 4 березня у приміщенні Опорного закладу «Купичівський ліцей» Турійської селищної ради Ковельського району. До заходу долучилося 15 освітніх установ. Серед них: ОЗ «Купичівський ліцей», Боблівський ліцей ім. О. С. Панасюка, Дулібівська гімназія, Соловицький ліцей, Новодвірський ліцей, Маківичівський ліцей, Обенизька гімназія, Туропинська гімназія, Турійська гімназія ім. Г. Жежо, Мокрецька гімназія, Осмиговичівська філія ОЗ «Купичівський ліцей», Кульчинський ліцей, Перевалівська гімназія, Тагачинська філія ОЗ «Турійський ліцей», ОЗ «Турійський ліцей».

Ідея флешмобу виникла в Купичівському ліцеї, де він і стартував. Більше того, колектив установи закликав інші осередки освіти повторити їхній досвід і приєднатися до ініціативи.

...Запитую у директора ліцею – Олександра Гончарука про сам флешмоб, а також, яким чином збирали кошти на ЗСУ?

– «За донат у банку – стаю

Фото Олександра ГОНЧАРУКА.

Флешмоб виявився не тільки цікавим, а й успішним.

«Планка – фізична вправа для основних груп м'язів, яка зводиться до витримки позиції, схожої на віджимання досить тривалий час.»

в планку!» – це така естафета, – каже він. – Умова полягала у тому, що учень або вчитель кидав певну суму готівки в трилітрову банку, а після цього йшов до спортивного мату і ставав у планку (фізична вправа для основних груп м'язів, яка зводиться до витримки позиції, схожої на віджимання досить тривалий час). Донат був за бажанням. Участь приймали всі охочі від 1 по 11 класу, а також учителі. Все це добровольці робили по черзі.

Олександр Олександрович пояснює, коли всі учасники пожертвували кошти, кілька учнів оголошували, якому навчальному закладу громади передавали естафету. Процес знімали на камеру. Відео викладали в соціальні мережі. Кожні наступні ліцей чи гімназія робили аналогічно. Така волонтерська естафета припала учням до душі.

Ідея провести таку акцію належить заступниці директора з виховної роботи Аллі Бадири. Вона також вигадала сценарій флешмобу та його гасло.

Олександр Гончарук

розповідає, що учасників флешмобу з ліцею, який він очолює, винагороджували за сумлінне виконання вправи. – Найкращі результати (хто довше простойть) відзначалися грамотами на шкільних лінійках, оскільки стійка у планці не дуже легка вправа. Деякі діти (особливо 1–4 класи) тренувалися вдома. Влаштували змагання зі своїми батьками, – усміхається.

Запитую, скільки школярів та педагогів доєдналися до флешмобу.

– Із 298 ліцеїстів нашого закладу, участь брали приблизно 230, – відповідає директор. – Дехто робив по 5 – 7 спроб. У громаді – 2430 учнів. Тож активність була велика. В Купичівському ліцеї навіть 7 вчителів брало участь. По інших школах ми не вели облік. Це була просто наша ініціатива, – скромно пояснює.

Що ж, флешмоб виявився успішним. Загалом, усі навчальні установи назбирали майже сто тисяч. Певну кількість грошей використали безпосередньо, придбавши воїнам необхідне. Ті, що за-

лишилися – надійшли голові Турійської ТГ Олексію Безсмертному для закупівлі безпілотників. Сума пожертви саме Купичівського ліцею на ЗСУ становила 5000 гривень.

...Цікавлюся в Олександра Олександровича, чи допомагають він і його співробітники лише воїнам із Турійської ТГ, чи їздять на фронт, щоб особисто вручити необхідні захисникам речі, адже це саме вони збирають кошти на їх придбання.

– Допомагаємо необхідним адресно своїм колишнім випускникам або батькам теперішніх дітей. Гроші так само передаємо адресно, – відповідає директор і додає. – За рік три рази робили благодійні ярмарки. Плели маскувальні сітки разів із п'ять. Над камуфляжем трудилися старшокласники та вчителі.

До слова, вищезгаданий флешмоб був далеко не першою волонтерською ініціативою Купичівського ліцею. Восени, 25 жовтня 2024 року, в закладі освіти провели благодійний ярмарок «Смаколики придбай – ЗСУ допомагай». Учні 1 – 4 класів разом зі своїми батьками приготували вишукані страви, які потім виставили на шведський стіл у приміщенні ліцею. Купували делікатеси діти, вчителі та просто жителі села Купичів. Завдячуючи учням початкових класів, їхнім батькам та вчителям було зібрано 27800 гривень. Далі на черзі були 5 – 7 класи. До 13 лютого вони так само приготували зі своїми рідними смаколики. Цього разу подія носила назву «Щедра зима для ЗСУ».

А ось у травні до аналогічної акції долучилися ліцеїсти 8 – 11 класів. Цю подію назвали «Разом до Перемоги!» – і вона відбулася 22 числа цього місяця.

– Зібрані кошти використовували цілеспрямовано для наших колишніх випускників, батьків учнів, які служать в ЗСУ, на різні потреби – дрони, засоби радіоелектронної боротьби (РЕБИ), інструменти, 3D-принтери, запчастини для авто... – пояснює Олександр Гончарук і продовжує: – А разом із цим передавали малюнки школярів воїнам – захисникам на фронті! І також дуже радіють, бо вважають своїми оберегами. ■

■ Дивись, хто прийшов!

Тізіпко будує вагонобудівний завод у Ковелі

Дохід від експорту вагонів до країн Європи щомісячно може складати 10 млн євро

Дарина ШЕВЧУК

Фінансово-промислова група ТАС будує завод у Ковелі Волинської області, який зможе виробляти 1200 вантажних вагонів щорічно. Інвестиції в будівництво без урахування обладнання сягають близько 200 млн грн, повідомляє Forbes Ukraine.

Новий завод є частиною компанії «ТАС Дніпрова-

Фото: ілюстративне. Фейсбук.

Запуск підприємства заплановано на вересень.

гонмаш», яка вже має виробництво у Кам'янському на Дніпропетровщині. У Ковелі компанія купила 10 тисяч м² промислових площ і прокладає вузьку залізничну колію, яка з'єднає завод із Європейським Союзом. Від кордону з Польщею до заводу – менш ніж 100 км.

За словами власника ТАС Сергія Ті-

гіпка, вузька колія заходитиме прямо в цех. Наразі на заводі тривають монтажні роботи: встановлюють обладнання, обрізають метал, стелять підлогу. Запуск підприємства заплановано на вересень.

Генеральний директор Федерації роботодавців України Руслан Іллічов зауважив, що це знімає

бар'єри для експорту, тож у планах компанії ТАС за два-три роки налагодити постачання до Європи 100 вагонів на місяць.

За словами Сергія Тігіпка, один вагон на європейському ринку коштує близько 100 тис. євро, тому дохід компанії від експорту щомісячно може становити 10 млн євро.

НАША ДОВІДКА:

Група ТАС – одна з найбільших фінансово-промислових груп України, яка представлена в банківській сфері, страхуванні, вагонобудуванні, металургії, виробництві пакувальних матері-

алів, логістиці, сільському господарстві, харчовій промисловості та нерухомості. Її власник – 65-річний Сергій Тігіпко – український політик та підприємець, політтехнолог. Колишній віцепрем'єр-міністр (з 1997 до 1999 року), міністр економіки (з 1999 до 2000 року) та міністр соціальної політики (з 2010 до 2012 року). Колишній голова НБУ (з 2002 до 2004 року). З 2016 року посадовець є власником Universal Bank та має ліцензію на Monobank. У 2022 році Сергій Тігіпко посів 10 місце у рейтингу Forbes топ-20 найбагатших українців. ■

■ Вічна пам'ять Героям!

Школярі у Комаровому щодня вітатимуться з Героями

Фото із сайту Маневицької селищної ради.

Зворушливі поетичні рядки декламували юні вихованці ліцею.

У цьому селі, що на Маневиччині, на території місцевого ліцею відкрили меморіальні дошки загиблим воїнам-випускникам – Руслану Гребіню, Віталію Городу та Василю Кузьмичу, які колись навчалися тут

Богдана КАТЕРИНЧУК

Аби віддати останню шану й подякувати полеглим воїнам за їхню мужність і жертвність, до навчального закладу зі-йшлися рідні Героїв, друзі, односельці, представники влади, військові побратими.

49-річний штаб-сержант Руслан Гребінь став на захист Вітчизни зі зброєю в руках 11 серпня 2023 року. На жаль, під час бойових дій на території Донецької області 13 серпня мужній захисник загинув. На двадцять літ молодший солдат Віталій Город поліг 7 липня 2022 року під час виконання бойових завдань в районі Донецької області. 34-річний Василь Кузьмич помер від отриманих поранень 25 липня 2024 року у лікарні міста Запоріжжя. Захисник отримав поранення 18 липня 2024 року на

Донеччині під час виконання бойового завдання, пов'язаного із захистом нашої Батьківщини.

Право відкрити меморіальні дошки було надано рідним загиблих Героїв. Чин освячення здійснив настоятель Свято-Різдво-Богородичного храму протоієрей Роман Кравчук. Пам'ятні знаки було встановлено за ініціативи військових побратимів, родин та друзів загиблих воїнів. Спільною молитвою та хвилиною мовчання вшанували присутні пам'ять захисників України.

Линули слова співчуття від Маневицького селищного голови Олександра Гаврилюка, який зазначив, що загибель вірних присязі і відданих Україні патріотів є непоправною втратою для Маневицької громади та висловив слова подяки родинам бійців за виховання

Тепер на фасаді школи розміщено пам'ятні дошки вже п'ятеро полеглих земляків.

Рідні загиблих воїнів, друзі, односельці, представники влади віддали шану Героям.

«Загибель вірних присязі і відданих Україні патріотів є непоправною втратою для Маневицької громади.»

справжніх захисників рідної землі.

Слова вдячності та жалю висловили: голова Маневицької селищного ради Олександр Гаврилюк, директорка ліцею Надія Мосюк, староста села Сергій Ліщук та настоятель місцевого храму. Зворушливі поетичні

рядки декламували юні вихованці ліцею.

Тепер на фасаді школи розміщено пам'ятні дошки вже п'ятеро полеглих земляків. Вони нагадуватимуть кожному, хто сюди завітає, якою великою ціною українці платять за мир та спокій. ■

■ Наші таланти

15-літній юнак малює війну і захисників України

Фото «Суспільне Луцьк».

Графічні роботи юного автора, які представлені на виставці.

У Луцьку відкрилася виставка графічних робіт школяра з Каменя-Каширського Дмитра Приймака під назвою «За волю, за свободу, за нашу неньку-Україну»

Олена ПАРАЙ

Виставка присвячена захисникам України та боротьбі у час повномасштабної війни. Керів-

ниця Дмитра – вчителька образотворчого мистецтва Людмила Бірук. Жінка втратила на війні чоловіка та племінника. Вона розповіла, що серед картин Дмитра є

портрет її коханого.

– Мій чоловік Олександр Бірук був на війні півтора року. Він загинув 19 лютого 2024-го. Хлопців було дуже мало, і Олександр пішов на «нуль». 15 лютого, до речі, в нього мала бути відпустка, та він віддав її побратимові, в якого народилася дитина, – пригадує Людмила Бірук,

дуже подобається, і ось вирішив зробити таку виставку. Малюю в основному чорною ручкою, маркерами, олівцями, – говорить автор творів, представлених на виставці.

Вхід на виставку – безплатний. Вона триватиме упродовж місяця у Волинській обласній бібліотеці для юнацтва. ■

■ Пульс тижня

Побратимам полеглого сина батьки купили автомобіль

Так вчинили Анатолій та Надія Оласюки із села Зарудчі, що на Любешівщині, син котрих, Артем, загинув 30 травня 2024 року на Донеччині

Наталія МУХА

Батьки часто спілкуються із товаришами Артема, з якими він ділив солдатську кашу. Тож і вирішили у пам'ять про сина допомогти його побратимам із 72-ї окремої механізованої бригади імені Чорних Запорозжців.

«Ми надіслали хлопцям кошти з тим, аби самі вибрали такий автомобіль, який їм потрібний. Вони відразу відмовлялися. Але все-таки ми наполягли, й нашу пропозицію побратими сина прийняли. Ми постійно донатимо, однак хотілося зробити щось саме для друзів Артема. Нехай отримані нами кошти збережуть чиясь життя на фронті», – підсумувала цю важливу справу Надія Оласюк. ■

Воїнам запропонували цікавий відпочинок просто неба

Сім'ї ветеранів і військовослужбовців із Камінь-Каширського району запросили «перевести дух» під час ретриту, який проходив на Ковельщині впродовж 4-х днів

Олена ВОЛИНЕЦЬ

На базі відпочинку «Єдність», що розташована в лісовій місцевості, для цього створені найкращі умови – комфортне проживання, смачна кухня. Передбачена цікава програма – зустрічі з духовенством, психологами, арттерапевтичні заняття, спортивні змагання та прогулянки просто неба.

Проект організували громадська організація «Жест допомоги» та Українська церква християн віри Євангельської, які з початку повномасштабного вторгнення підтримують тих, хто цього потребує найбільше.

За дорученням начальниці районної військової адміністрації Ольги Вашук, її заступниці Юлія Подерня-Масюк взяла минулої п'ятниці участь в урочистому відкритті цього заходу.

– Кожен приїхав сюди зі своїм життєвим багажем та історією про те, як його змінила війна. І дуже важливо, що є такі ініціативи, покликані лікувати воєнні «травми» та вгамувати тривожність. Переконана, сім'ї, долі яких обалені війною, знайдуть тут, посеред природи, місце сили. Дякуємо організаторам за таку можливість, – мовила Юлія Андріївна.

Щоб засвідчити важливість співпраці, заступниця голови РДА та керівництво громадської організації «Жест допомоги» підписали відповідний меморандум. ■

У Цмінівській та Чарторийській амбулаторіях встановлено сонячні електростанції

Проект був реалізований завдяки участі КП «Маневицький ЦПМСД» у грантовому проєкті між Україною та Міжнародним банком реконструкції та розвитку («Зміцнення системи охорони здоров'я та збереження життя») (HEAL U)

Олена ВОЛИНЕЦЬ

Цей проєкт у громаді реалізовано з метою забезпечення безперебійного електропостачання медичних закладів та підвищення їх енергоефективності. Також це сприятиме стабільній роботі амбулаторій для надання якісної медичної допомоги населенню. На даху Цмінівської та Чарторийської АЗПСМ встановили фотовольтаїчні електростанції потужністю 15 та 7 кВт.

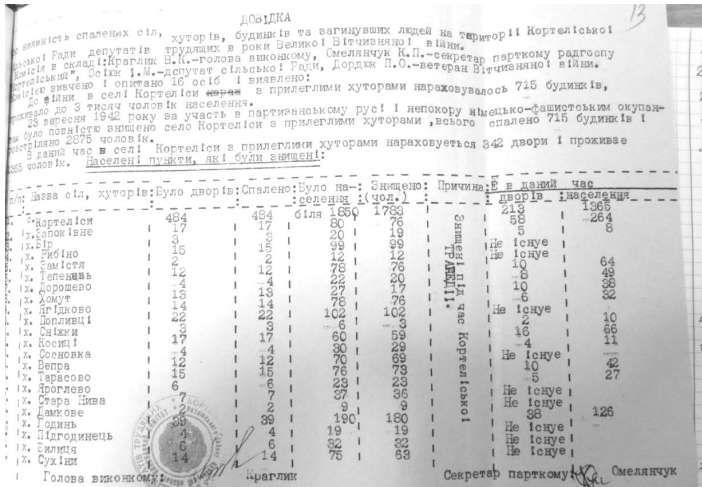
Нещодавно було завершено монтаж панелей, а відповідальні працівники пройшли інструктаж.

Реалізація таких проєктів не лише забезпечує енергетичну автономність амбулаторій, а й суттєво підвищує їхню стійкість в час війни. ■

Шукайте більше цікавої інформації тут —

Колесо історії

Довідка Кортеліської сільради про кількість жертв зберігається у Державному архіві Волинської області.

Партизанський загін під командуванням Бориса Михайловського (на фото) двічі роззброював місцевих поліцейських, але нікого з них не вбив.

Кортеліська трагедія: кількість жертв перебільшено

Нові факти та обставини «чорної середи» у цьому поліському селі на Ратнівщині

Закінчення.
Початок – на с. 1

Микола МИХАЛЕВИЧ, завідувач Кортеліського історичного музею Ковельського району

ОКУПАЦІЙНА ВЛАДА ЗНАЛА, ЩО В СЕЛІ ЛЕГАЛЬНО ЖИВУТЬ... ВТІКАЧІ З НІМЕЦЬКОГО ПОЛОНУ

У Кортелісах дійсно створили підпільну озброєну групу, до якої увійшло кілька місцевих жителів та значно більша кількість оточенців – солдатів і командирів Червоної армії. Цікаво, що ці оточенці та втікачі з німецького полону жили в селі цілком легально. Секретар сільської управи – Іван Сахарчук склав їх списки і передав команданту поліції та в Ратнівську районну управу. Староста села – Андріян Полівода видавав їм довідки, що вони проживають в селі та займаються корисною роботою.

Весною 1942 року кортеліська підпільна група перетворюється у партизанський загін імені Ворошилова. Активні бойові дії біля Кортелісів тривали досить короткий період – з травня по липень 1942-го. За цей час загін під командуванням Бориса Михайловського двічі роззброював місцевих поліцейських, але нікого з них не вбив. Було здійснено напади на німецькі гарнізони в Дивині і Ратному, під час яких захопили значну кількість трофеїв та грошей. Але в середині липня, після невдалого походу на Ковель, загін Михайловського фактично розпадається. Основні його сили пішли на схід, де пізніше увійшли до Пінського партизанського з'єднання. А поблизу Кортелісів залишилася невелика група чисельністю до 40 чоловік. Вона займалася переважно грабежами місцевих селян і для німців серйозної загрози не становила. Найбільш важливою акцією цих «партизанів» стало знищення близько сотні беззахисних євреїв, яких ще не встигли вбити гітлерівці.

Грізним попередженням для кортелісців стала облога 26 серпня 1942 року. Німці та поліцейські зігнали жителів села на площу біля церкви і розстріляли сім чоловік із партизанських сімей. Потім німецький офіцер через перекладача оголосив: якщо кортелісці не припинять допомогу партизанам, не будуть виконувати поставки продуктів та підкорятись владі, то буде розстріляне все село. Проте більшість людей не вірили цим

Так виглядала Свято-Успенська церква в Кортелісах у 1937 році.

погрозам, тому що жодних зв'язків із партизанами не мали, і ніякої вини за собою не відчували. На початку вересня партизани вбили у Кортелісах двох поліцейських, які приїхали збирати продукти. Після цього ніхто вже продукти у Ратне не повіз.

Проте незабаром прибуває спеціальний каральний підрозділ – третій поліцейський батальйон 15-го поліцейського полку, командир якого видав таємний наказ. Він починався словами: «23 вересня 1942 року батальйон знищує розташовані в районі на північний схід від Мокран, отруєні бандитською заразою села: Бірки, Заболоття і Борисівку. Рота «Нюрнберг» знищує Кортеліси». Всі підготовчі заходи до цієї каральної операції проводилися із дотриманням найсуворіших правил секретності.

СІМ'ЯМ КОЛАБОРАНТІВ НАДІЛИ НА РУКИ БІЛІ ПОВ'ЯЗКИ ТА ВІДВЕЛИ В ОКРЕМИЙ БУДИНОК...

Окупанти ще вночі оточили село і казали селянам, щоб ті йшли на «сход», де мають оголосити важливе повідомлення.

Більшість людей пішли, не передчуваючи біди, а потім їх оточили на площі біля церкви і втекти вже не було жодної можливості. З натовпу вивели сім'ї поліцейських та інших колаборантів. Всього таким чином було залишено в живих пів сотні людей, яким наділи на руки білі пов'язки та відвели в окремий будинок. Описали вони забрали своє майно і на підводах виїхали в Ратне, де було багато вільних єврейських будинків. Інших кортелісців з площі позагнали в приміщення церкви і школи.

Тим часом поліцейські вже копали чотири довгих ями-рови. Людей групами по кілька чоловік, у тому числі і жінок з дітьми на руках, підводили до ям і розстрі-

лювали. Після того, як всі чотири ями були до верху заповнені тілами, решту селян виводили далі до двох ям із водою, де раніше добувалася глина, і також стріляли. Нині на тому місці стоїть пам'ятник жертвам Кортеліської трагедії. Після знищення людей карателі почали грабувати майно: худобу, зерно, одяг, коні, птицю, а потім палили будинки. Водночас спалили також і всі найближчі хутори.

«БЫЛО СЕЛО – ОСТАЛСЯ ПЕПЕЛ»: ЧЕРЕЗ 10 МІСЯЦІВ РОЗПОВІЛИ «ВИЗВОЛИТЕЛІ»

Коли в Кортеліси 19 липня 1944-го увійшли бійці 160 стрілецької дивізії, тут у тимчасових будках ховалося лише декілька сімей. У дивізійній газеті «За Родину» від 2 серпня було надруковано акт про знищення Кортелісів – «Было село – остался пепел» – в якому стверджувалося, що в Кортелісах розстріляли майже 3000 осіб і спалили понад 500 дворів. Акт був складений комісією із представників військової частини та місцевих жителів, яка оглянула сім братських могил і виявила в них велику кількість трупів. Повна ексгумація тіл ніколи не проводилася. Тому в наступні роки у різних документах вказувалися різні цифри загиблих.

У грудні 1944-го Кортеліська сільська рада склала протокол про огляд місця події, у якому вказано, що на території села поховано 2800 мирних жителів. Автори цих документів записували кількість жертв розстрілів, спираючись на свідчення уцілілих селян. Але люди, які пережили це жахіття, очевидно під впливом емоцій, називали число загиблих значно більше, ніж було насправді. Крім того, представники влади могли керуватися ще й своїми власними міркуваннями.

Під час розслідування справи колишніх німецьких поліцейських

Андрія Кошелюка і Якіма Корнелюка наприкінці 1950-х слідчі КДБ запитували свідків про кількість жертв розстрілу. В протоколах допитів записано, що всі свідки, яких допитував капітан Розуменко, сказали про три тисячі загиблих. Водночас усі свідки, яких допитував майор Юхно, назвали цифру понад дві тисячі розстріляних.

Пізніше було офіційно оголошено, що жертвами трагедії стали 2875 мирних жителів. Такі дані повідомила Кортеліська сільська рада у довідці, яка була підготовлена комісією у складі: Краглик В.К. – голова виконкому, Омелянчук К.П. – секретар парткому радгоспу «Кортеліський», Осіюк І.М. – депутат сільської ради, Дордюк П.О. – ветеран Вітчизняної війни. Там вказано, що до війни в Кортелісах із прилеглими хуторами нараховувалося 715 будинків і проживало до 3 тисяч чоловік. Зокрема, у селі Кортеліси було 484 двори і проживало близько 1850 людей. 23 вересня 1942 року було спалено 715 будинків і розстріляно 2875 чоловік.

Ця довідка зберігається у

Найбільш важливою акцією цих «партизанів» стало знищення близько сотні беззахисних євреїв, яких ще не встигли вбити гітлерівці.

Державному архіву Волинської області у папці «Документи Ратнівського району по встановленню населених пунктів, знищених в роки війни». У ній не вказано дати написання, але є печатка Кортеліської сільради і підписи голови виконкому Краглика та секретаря парткому Омелянчука. Довідки деяких інших сільрад, де були значні втрати під час війни і які зберігаються у цій папці, датуються серпнем 1976-го. Тодішній голова Кортеліської сільради Василь Краглик нині проживає в селищі Ратне. Він розповідає багато цікавих фактів про минуле, але, на жаль, не пам'ятає нічого про підготовку цього документу. Василь Костянтинович категорично стверджує, що ніяких вказівок зверху перебільшувати кількість жертв не було, і якщо вже сталися якісь помилки, то це трапилося випадково. Але помилок надто багато, щоб можна було в це повірити. Можливо, це пов'язано з тим, що саме у 1976 році приймалися рішення про будівництво меморіального комплексу в Кортелісах.

ДО СПИСКУ ЗАГИБЛИХ ВКЛЮЧИЛИ ЖИТЕЛІВ ДЕСЯТИ ХУТОРІВ, ДЕ ВЗАГАЛІ РОЗСТРІЛІВ НЕ БУЛО...

Відповідно до списку сільських рад Ратнівського району Волинської області 1940 року, який зберігається в архіві серед інших документів облвиконкому, в селі Кортеліси було 193 двори і 1011 жителів. Усього ж Кортеліська сільська рада мала перед війною 400 дворів і 2282 жителі. Ці дані не підлягають сумніву, оскільки доволі точно узгоджуються з довоєнними польськими документами. Наприклад, у виборчій списку до польського сейму за 1938 рік записано 445 кортелісців, з них 86 – євреї. Відомо, що громадяни тоді отримували право голосу після досягнення віку 24 роки, а всіх євреїв у селі було 200 осіб. Тому загальна кількість жителів у Кортелісах на той час не перевищувала однієї тисячі. Потрібно врахувати і той факт, що в селі не всі жителі були розстріляні. Окрім півсотні колаборантів та членів їхніх сімей, ще стільки ж людей встигли заховатися або пішли в партизани. Близько 200 євреїв були вбиті раніше, улітку 1942-го, – із них половину стратили червоні партизани. Таким чином можна зробити висновок, що 23 вересня

нацисти вбили понад сімсот мирних жителів Кортелісів.

Але водночас у селі карателі розстріляли також мешканців кількох прилеглих хуторів: Запоківного, де було 39 дворів і 235 жителів, Ягідково – відповідно 7 і 58 та Білиці – 7 і 35. У Запоківному близько третини людей врятувалося, оскільки один із поліцейських попередив їх не йти на «сход». Уціліло також по кілька хуторян із Ягідкового та Білиць. Тому, за приблизними підрахунками, в «чорну середу» 1942-го в Кортелісах було вбито близько 1000 жителів. Саме таку цифру назвав секретар сільської управи в період окупації Іван Сахарчук під час допиту слідчими МДБ у 1951 році. В «Літописі УПА» (т. 2, с. 118) згадується, що в селі Кортеліси німці знищили 1200 чоловік.

Ймовірно, тут враховано, що 23 вересня 1942-го окупанти розстріляли також понад 200 мешканців хуторів Годинь, Вепра та Сухіни у сусідньому білоруському селі Бірки. Ці хутори належали до Млинівської сільради, що входила до Кортеліського староства та па-

рафії. У довідці 1976 року вказано, що майже всі жителі цих хуторів загинули. Але, насправді, значна кількість людей врятувалася, оскільки кільце оточення не було надто щільним. Наприклад, на хуторі Годинь, згідно з довідкою, проживало 190 жителів і 180 з них були вбиті. Але очевидці стверджують, що там загинуло 120 чоловік.

Ще більш дивним є факт, що члени комісії зарахували до загиблих жителів десяти хуторів, які не потрапили в кільце оточення, і де взагалі розстрілів не було. Це такі хутори як Замістя, де нібито загинуло 12 жителів, Тепенець – 76, Дорошево – 20, Хомут – 17, Сніжки – 3, Косиці – 59, Сосновка – 29, Тарасово – 73, Ярогливо – 23, Підгодинець – 19. Господарства на цих хуторах були пограбовані і спалені разом із Кортелісами, але їхні жителі встигли забрати частину майна на підводи і повтікали в ліс.

Як розповідає уродженець хутора Косиці Іван Пишук, його батько Павло дізнався про розстріл у Кортелісах, коли їхав працювати на поле. Він негайно повернувся додому, забрав дружину і трьох дітей на віз і швидко поїхав до лісу. Батько збирався повернутися до хати, щоб забрати майно, але не встиг. Його сім'я не мала навіть що їсти. Інші хуторяни виявилися більш передбачливими і відразу забирали все, що можна було.

Останню каральну акцію нацисти провели біля Кортелісів 8 листопада 1943-го. У цей день вони знищили лісовий хутір Рябино, на якому було весілля. Коли всі гості вже сиділи в хаті за столами, побачили через вікно німців. Люди із жахом кинулися втікати у ліс, але 49 чоловік було вбито і спалено 14 дворів. У Рябино окупанти розстріляли також понад два десятки хуторян із Старої Ниви, яких вони забрали по дорозі. У той же день на хуторі Попливиці гітлерівці заходили в будинки і відразу ж починали стріляти, потім хати підпалювали. Із 93-х жителів уціліло лише 23, з них троє було поранено.

У цілому ж за період окупації нацисти вбили приблизно 1500 мирних мешканців села та навколишніх хуторів. Ще понад сто невинних людей, переважно євреїв, розстріляли червоні партизани. Нині про це нагадує лише Кортеліський меморіальний комплекс та експозиція музею. ■

■ На поворотах долі

5-разова чемпіонка світу Марина Мажула: «Якби я не зустрілася зі своїм чоловіком, то всього того, чого я досягла, могло б не бути»

Закінчення.
Початок – на с. 1 і с. 9

Катерина ЗУБЧУК

«ВСЕ БУДЕ! Я ВСЬОГО ДОБ'ЮСЯ, АЛЕ ЗАРАЗ ТРОШКИ ПОТЕРПІТЬ»

А потім був лютий 2022 року – повномасштабне вторгнення росії.

– Ми якраз перебували в Туреччині на тренуванні, – пригадує Марина. – Дзвонить мені Володя із Замшан, батьки – з Миколаєва. Кажуть, що почалася війна. А я – далеко від них. Не знаю, що далі будемо робити. З телефонів не вилазили – стежили за будь-якою інформацією. Фінансування з нас відразу зняли, тож було невідомо, чи зможемо далі тренуватися, виступати на змаганнях. Наш головний тренер шукав будь-які можливості, щоб нас залишити за кордоном. Заспокоював: «Все буде! Я всього доб'юся, але зараз трошки потерпите». Тим часом Інваспорт України пропонував нам лише оплатити білети до Варшави (до Києва польотів уже не було), щоб ми добралися у Польщу, а вже звідти роз'їжджалися, хто як може, по домівках. Але наш тренер, як обіцяв, так і зробив. Він звернувся до тренерів по всій Європі, де є відповідні бази, і відгукнулася Франція. Запросило нас до себе невеличке містечко Нансі, що на сході Франції, і впродовж семи місяців ми там жили, тренувалися.

Це, мабуть, була найдовша й така безперервна розлука подружжя. Коли про це зайшла мова, Володимир сказав:

– До того ж якраз тоді, коли почалася велика війна, в мене був такий стан, що Богу душу міг віддати, то розлука стала б і останньою. Хвороба в мене була давня – років п'ять лікарі не знали, що зі мною робити. І от вже під час війни приїжджає до Луцька відомий хірург з Києва Сергій Шамрай. «Где етот інвалід? – питає при зустрічі. – Іді сюди». Обстежив він мене за десять днів, поклав на стіл і прооперував. Через три дні я поїхав додому. Й, дякувати Богу, – ось я. Рівень життя вже не той, але живий! За себе не було страшно. Але не хотілося стати тягарем для батьків. Це ж вони не могли б виїхати в безпечніше місце, якби виникла така потреба, адже довелося б сидіти зі мною. Уявити почуття й відчуття Марини теж складно: вона, перебуваючи за кордоном, знає, що її чоловік на Волині, по сусідству з білоруссю, звідки міг бути напад росіян, а в Миколаєві батьки

Тренер В'ячеслав Загреба першим привітав Марину Мажулу з успіхом на Паралімпійських іграх в Парижі.

ховаються по підвалах від обстрілів...

Війна, на щастя, не перекреслила роки. І під час перебування у Франції, й згодом, повернувшись в Україну, Марина мала і тренування, й змагання як європейського, так і світового рівня. Місяць – півтора – відпустка, і знову до звичної й такої, що полюбилася, роботи.

– Це ж наше поле битви, – каже про змагання Марина. – На всіх міжнародних змаганнях присутні журналісти, які беруть у нас інтерв'ю. Й, спілкую-

монт вже був – за нами. Ми його зробили за ті призові кошти, які дружина одержала за срібну медаль у Токіо. Квартира надана на десять років в оренду з правом приватизації за умови, якщо за цей час Марина не залишить команду й не вийде з України, як це й прописано у контракті.

До речі, ми вчасно зустрілися з подружжям, оскільки в Марини знову починалися роз'їзди й важко було б застати її вдома. Зокрема, в другій половині травня був Ку-

«Те, що я постійно в роз'їздах, має свій «плюс» – ми сумуємо ще більше одне за одним. Кожен раз приїжджаєш – і медовий місяць.»

чись з ними, ми розповідаємо, що переживає наша Україна, кожна родина, чиї рідні – на передовій. Сподіваємося, цю інформацію вони доносять до широкого загалу своїх країн...

А ось щодо того, коли почалася «луцька сторінка» у житті подружжя Мажул, то сталося це у 2022 році.

– Коли почалася повномасштабна війна, – розповідає Володимир, – спортсмени один за одним покидали збірну України й виїжджали за кордон. Волинська влада й Інваспорт України, щоб заохотити залишитися тут, надали Марині, яка виграла в Японії срібну медаль, однокімнатну квартиру. Забудовник з увагою поставився до нас: і пандус є, й електропідйомничок. Ну а ре-

монт вже був – за нами. Ми його зробили за ті призові кошти, які дружина одержала за срібну медаль у Токіо. Квартира надана на десять років в оренду з правом приватизації за умови, якщо за цей час Марина не залишить команду й не вийде з України, як це й прописано у контракті.

До речі, ми вчасно зустрілися з подружжям, оскільки в Марини знову починалися роз'їзди й важко було б застати її вдома. Зокрема, в другій половині травня був Ку-

«МИ ЗМІНИЛИ ЖИТТЯ ОДНЕ ОДНОГО»

Зважаючи на те, що в 2014-му зустрічалася з подружжям на першому році їхнього одруження і ось тепер – на одинадцять років, наша розмова була, звичайно, і про найпотраємніше – любов, яка звела цих двох людей, про те, як вони сьогодні, вже з відстані літ, бачать свої стосунки. Отож, були запитання й відповіді на них героїв нашої публікації.

– Ви пам'ятаєте, як освідчувався вам Володимир?

Марина: – По правді, якось все само собою вирішилося. «Поженимося?», – запитав. «Поженимося», – відповіла.

Володимир: – Мабуть, складніша була історія. Чоловік думає, що він обирає. Насправді ж жінка обирає собі його. І вона більш рішуче до цього підходить. Скажемо так: я вподобав Марину, а вона вирішила, що ми будемо парою.

– Що ви найбільше одне в одному цінуєте?

Володимир: – Терпіння...

Марина (сміючись): – То ти весь цей час терпів мене?

Володимир: – Навпаки – ціную те, що ти мене терпиш. Рідко кому це під силу. Я знаю, що тільки моя дружина може «переварити» й витримати всі мої недоліки.

– Ніколи не пошкодували, що колись обрали одне одного? Іншими словами – дякуєте долі, що звела вас?

Марина (сміючись): – Думаю, що чоловік дякує, бо йому зараз без мене було б сумно жити. А якщо про мене говорити, то я, безперечно, вдячна долі, що вона звела мене з Володею. Завдяки йому я дуже виросла – стала комунікабельна, в мене з'явилося багато друзів, власне, й група активної реабілітації, яка привела мене врешті-решт у спорт. Якби я не зустрілася зі своїм чоловіком, то всього того, чого я досягла у житті, могло б не бути.

Володимир: – Ми свого часу змінили життя одне одного. Я вже був на межі – не знав де себе подіти. У Марини свої обставини були, своя «межа» – відчуття того, що в житті мають бути якісь переміни, або всьому – край. Отак ми одне одного здибали і з того часу – разом. Хоч і «гроза» бувала не раз, коли хотілося гризнути, як кажуть, дверима й піти світ за очі. Але як подумаєш, що ти потрібний людині, а вона – тобі, то все стає на свої місця. У нас особливих «сю-сю, ля-ля», ніби й ніколи не було. Було гарно, захопливо, все всередині горіло. Але ж весь час однаково бути не може.

Марина додає: – У нас, як і в усіх сім'ях – і сваримося, й миримося...

Володимир продовжує думку дружини: – Бо знаємо, що нам одне без одного буде набагато гірше, ніж разом. Я просто не уявляю, як би жив без Марини.

– Кажуть, що розлука, – це випробування для кохання, яке вчить цінувати кожен момент, коли разом. Ваші безкінечні

«випробування» стали підтвердженням цього?

– Марина: – Те, що я постійно в роз'їздах, має свій «плюс» – ми сумуємо ще більше одне за одним. Кожен раз приїжджаєш – і медовий місяць.

Володимир: – Воно то так, але коли розлуки надто довгі, то, зустрівшись, доводиться якийсь період, як молодятим, «притиратися» заново.

– А хто головний у вашій сім'ї?

– Марина (не чекаючи й секунди, що, може, Володимир першим щось скаже з цього приводу): – Мій чоловік. Володя в сім'ї все вирішує. Й мені це подобається. І квартира наша в такому стані, як ви бачите, – завдяки йому. Він ночами не спав – кожен деталь продумував.

Володимир: – Складно було з ремонтом. Маючи невеличку площу – трошки більше сорока метрів, хотілося «витиснути» все, щоб нам було тут зручно, комфортно. Саме ж приміщення квартири робилося під здорових людей, тож довелося змінювати планування – переносити перегородки, аби ми на візках могли безперешкодно

переміщатися в будь-яку точку. А для цього треба було прорахувати до міліметра, щоб меблі поставити, знайти місце для тренажера, на якому займається Марина, й для мого турніка. Марина була за кордоном, я – в Замшанах. В основному по телефону, відеозв'язку спілкувався з майстрами, які робили ремонт. Коли Марина торік вернулася з Паралімпійських ігор які в серпні проходили в Парижі, то ремонт завершувався й ми вже потрохи тут жили, закупували меблі, побутову техніку.

... А я, знаючи, що Марина колись малювала, шукаю в затишній квартирі подружжя Мажул мольберт, але... не бачу. На моє запитання з приводу цього захоплення жінка каже:

– Як тільки в спорт пішла, то з малюванням попрощалася, – не вистачає часу. Коли приїдеш додому на тиждень, а в кращому випадку – десять днів, то, крім того, що треба щось вдома зробити – прибрати, наготувати, хочеться більше з чоловіком побути, щоб потім нам було легше пережити розлуку. ■

ЯКИЙ РАХУНОК?

Українська Прем'єр-ліга. Результати матчів 30 туру: «Оболонь» – «Лівий берег» – 1:0, «Інгuleць» – «Ворскла» – 1:1, «Чорноморець» – «Олександрія» – 0:0, «Рух Львів» – «Шахтар» – 1:1, «Динамо» – «Колос» – 1:1, «Верес» – «ЛНЗ Черкаси» – 1:1, «Карпати» – «Зоря» – 1:3, «Полісся» – «Кривбас» – 1:1.

ПІДСУМКОВА ТУРНІРНА ТАБЛИЦЯ УПЛ СЕЗОНУ 2024/2025:							
№	Команда	І	В	Н	П	ЗП	О
1.	«Динамо» (Київ)	30	20	10	0	61:19	70
2.	«Олександрія» (Олександрія)	30	20	7	3	46:22	67
3.	«Шахтар» (Донецьк)	30	18	8	4	69:26	62
4.	«Полісся» (Житомир)	30	12	12	6	38:28	48
5.	«Кривбас» (Кривий Ріг)	30	13	8	9	34:26	47
6.	«Карпати» (Львів)	30	13	7	10	42:36	46
7.	«Зоря» (Луганськ)	30	12	4	14	34:39	40
8.	«Рух Львів» (Львів)	30	9	11	10	30:27	38
9.	«Верес» (Рівне)	30	9	9	12	33:44	36
10.	«Колос» (Ковалівка)	30	8	12	10	27:25	36
11.	«Оболонь» (Київ)	30	8	8	14	19:43	32
12.	«ЛНЗ Черкаси» (Черкаси)	30	7	10	13	25:37	31
13.	«Ворскла» (Полтава)	30	6	9	15	24:38	27
14.	«Лівий берег» (Київ)	30	7	5	18	18:39	26
15.	«Інгuleць» (Петрове)	30	5	9	16	21:47	24
16.	«Чорноморець» (Одеса)	30	6	5	19	20:45	23

У гонці бомбардирів переміг 23-літній форвард київського «Динамо» Владислав Ванат, який забив 17 голів (2 – з пенальті).

Українську Прем'єр-лігу покидають «Інгuleць» і «Чорноморець», на їхнє місце приходять чемпіон Першої ліги – «Епіцентр» (Кам'янець-Подільський) і срібний призер – СК «Полтава».

У протистоянні в перехідних матчах за право виступу в УПЛ 29 травня і 1 червня зіграють: «Ворскла» (Полтава, 13-е місце в УПЛ) проти «Кудрівки» (Чернігівська область, 4-е місце Першої ліги), «Лівий берег» (Київ, 14-е місце УПЛ) із «Металістом 1925» (Харків, «бронзовий» призер Першої ліги).

РОЗПОДІЛ МІСЦЬ В ЄВРОКУБКАХ 2025/26 ЗА ПІДСУМКАМИ СЕЗОНУ УПЛ 2024/25:

- 1-ше місце УПЛ: «Динамо» – Ліга чемпіонів, 2-й раунд кваліфікації.
- Переможець Кубка України: «Шахтар» – Ліга Європи, 1-й раунд кваліфікації або ж груповий турнір.
- 2-ге місце УПЛ: «Олександрія» – Ліга конференцій, 2-й раунд кваліфікації.
- 4-те місце УПЛ: «Полісся» – Ліга конференцій, 2-й раунд кваліфікації. ■

Збірна України згальмувала на Чемпіонаті світу з міні-футболу, що в ці дні відбувається в Азербайджані. «Синьо-жовті» зазнали фіаско у трьох матчах групового турніру із загальним рахунком – 1:10. Україна програла Англії (0:4), Туреччині (1:3) та Угорщині (0:3) – і залишила турнір із нулем очок на 30-му місці із 32-ох команд. Гірша різниця після трьох поразок із забитими й пропущеними голами, ніж у нас, тільки в Коста-Ріки (1:14) та Індії (0:28).

ЧЕТВЕР, 29 ТРАВНЯ

1+1

6.30 "Сніданок з 1+1" 10.30, 2.20 "Міняю жінку" 12.00, 18.00 Мелодрама "Школа" 14.00, 1.35 "Учениця Мольфара" 20.00 Т/с "Шпиталь" 22.00 Детектив "Новобранець" 3.45 "Життя відомих людей"

K-1

3.00 "Брама часу" 4.30 "Крафтові мандри з Євгеном Синельниковим" 5.35, 13.35 "Світ_огляд з Машею Себовою" 7.10, 1.25 "Інший світ" 9.50, 10.30 Т/с "Мисливці за реліквіями 3 сезон." 11.35, 22.00 "Камон з Узол і Манько" 15.25, 16.40 "Орел і Решка. Дайджест" 16.00 "Пригоди з Яною Метьолкіною" 18.30 "Так не буває" 20.10, 21.00 Т/с "Мисливці за реліквіями 1 сезон." 0.10 "Пізнати світ з Бедняковим"

2+2

6.00, 4.15 "Джедаї" 7.20, 9.55 Т/с "Кістки" 11.40, 1.55 "Загублений світ" 16.15 Х/ф "Новий хлопець моєї мами" 18.05 Х/ф "Мабуть, боги з'їхали з глузду" 20.10 Х/ф "Мабуть, боги з'їхали з глузду 2" 22.00 Т/с "Домина" 0.00 Т/с "Ворон та Воробійов"

XSPORT

6.00, 20.05 Змішані єдиноборства. FCFC FIGHT NIGHT 7.05 Х/ф "Топ 2: Життя як мрія" 9.10, 10.55, 11.55, 12.55 Телемагазин 10.40, 12.40 Бокс 11.40 Змішані єдиноборства 17.55 Х/ф "Джек Бул" 22.00 Х/ф "Снайпер" 23.40 Кікбоксинг. Wizard Open 1.40 Кікбоксинг. FCFC2 Бій за титул чемпіона світу WKS 3.00 Інформаційний марафон

ТЕТ

6.00 Чотири весілля 7.00 Богиня шопінгу. Битва блондинок 8.00 Т/с "СидОренки - СидорЕнки: ремонт стосунків" 10.00 Т/с "Баффі - винищувачка вампірів" 12.50 Х/ф "Красуня" 13.50 Х/ф "Ведмідь Брісбі" 15.50 Х/ф "У пошуках тебе" 18.00 Х/ф "Закохатись у братову наречену" 20.00 Х/ф "Ідеальний чоловік" 22.00 Т/с "Волонтери 2" 0.00 Т/с "Якщо чесно" 2.00 Вечірка 2.55 Т/с "Батько рулить" 3.55 Панянка-селянка

НТН

6.00, 17.30 "Речдок" 8.45, 16.30 "Речдок. Велика справа" 9.50, 1.05 "Випадковий свідок" 12.25, 19.20 Т/с "ФБР" 14.00, 21.00 Т/с "NCIS: Полювання на вбивцю" 23.30 Т/с "Гаваї 5.0" 17.15 Т/с "Слід" 18.55 Супермама 20.00 Т/с "К. О. Д." 21.45 Т/с "Черговий лікар" 23.40 Т/с "Агенти справедливості"

ENTER-ФІЛЬМ

6.00 "Спеціальні репортажі Валерії Мікульської" 6.30, 1.30 "Квадратний метр" 8.00, 2.00 "Таємниці світу" 9.00 "Садові поради" 10.00, 0.30 "Удачний проект" 11.35 "Шість соток" 11.40, 21.00 Т/с "Загадкові вбивства Агати Крісті" 13.30, 23.00 Т/с "Суто англійські вбивства" 17.15 Т/с "Комісар Рекс" 2.30 Правда життя 3.00 "Єдині новини"

БІГУДІ ТБ

6.30, 4.30 Сімейні мелодрами 12.45, 22.40 Говорить Україна 13.50, 20.00 Т/с "Перелітний птах" 16.20 Т/с "Сила кохання Феріхи" 23.00 Т/с "Рецепт кохання" 18.45 Т/с "Щоденники темного" 2.10 Т/с "Хостел" 5.30 Телемагазин

НОВИЙ КАНАЛ

3.05 Знають навіть діти 3.30 Розкажи історію 4.15 Екси 5.45 Американський check-in 6.30 Х/ф "Живий чік мертвий" 8.15 Орел і Решка. Земляни 11.10, 16.15 Кохання на виживання 13.00 Х/ф "Пристрель іх" 14.30 Х/ф "Від колиси до могили" 18.00 Т/с "Будиночок

П'ЯТНИЦЯ, 30 ТРАВНЯ

1+1

6.30 "Сніданок з 1+1" 10.30 "Міняю жінку" 11.35 Т/с "Шпиталь" 19.00, 20.00 "Світ наживоріт". Україна, 2025" 21.00 Х/ф "Кінгсмен: золоте кільце" 23.45 Х/ф "Кінгс мен" 2.10 "Світ наживоріт"

5 КАНАЛ

6.15, 7.10, 0.00, 0.45 Т/с "Спадкоємці Дель Монте" 8.00 Час новин. Підсумки дня (Повтор) 8.50 Натхнення 9.00 Хвилина мовчання 9.01, 10.00, 11.00, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00, 18.00, 19.00, 21.00 Час новин 9.30, 10.15, 11.15, 12.35, 13.20, 14.15, 15.30, 16.15, 17.30, 18.20, 19.40 Марафон "Незламна країна" 14.40, 22.30, 1.30 Гра долі 20.40 Особливий погляд 21.45 Бугусов плюс 22.00 ТРО Media 22.45 Новини BBC 23.00 Час новин. Підсумки дня 23.45 Український свідок 4.00 Х/ф

ЕСПРЕСО TV

0.00, 18.15 Великий ефір Василя Зими 1.45, 5.00, 12.10, 20.00, 21.15 Вердикт з Сергієм Руденком 2.45 Світ і ми з Євгеном Магдою 3.00, 11.10, 14.10, 15.10 Коментар з Антоном Борковським 4.00, 13.10 Європейський простір з Юрієм Фізером 4.45, 11.45 Судовий контроль з Тетяною Шустровою 6.00 Люди змін із Лесею Вакулюк 7.00, 8.00, 10.00, 11.00, 12.00, 14.00, 15.00, 17.00, 18.00 НОВИНИ 7.10, 8.10, 9.01, 10.10 Інформаційний марафон з Лесею Вакулюк та Андрієм Сайчуком 9.00 Хвилина мовчання 14.30 Новітня історія з Сергієм Руденком 14.45 Телемагазин 16.00, 22.00 Центр Європи 17.10 Студія Захід з Антоном Борковським 21.00 BBC News Україна 23.00 Свобода Live

МЕГА

6.00 Шість соток 7.50 Удачний проект 8.50 Містична Україна 9.40 Прихована реальність 10.30, 16.05 Таємниці світу 11.40 10000 днів для планети 12.35 Королівство білого вовка 14.30 Речдок 17.10 Брама часу 18.00 Топ 10. Таємниці та загадки 19.00 Загадки великих битв 19.50 За крок до істини 21.50 Гра на виживання 23.40 Битва за Францію 1.20 Правда життя 2.50 Скептик

СТБ

3.30 Т/с "Агенти справедливості" 14.10 Т/с "Сліпа" 22.00 Т/с "Черговий лікар" 23.50 Детектор брехні 1.00 Т/с "Слід"

ICTV2

3.00 Т/с "Чак 3" 3.50 Т/с "Відділ 44" 5.25 Служба розшуку дітей 5.30, 7.55 Громадянська оборона 7.00 Ранок у великому місті 8.30 Т/с "Дільничний з ДВРЗ" 11.10 Т/с "Сліпа зона 4" 14.25 Х/ф "Побачення наосліп" 16.05 Х/ф "Останній бойскаут" 18.00 На трьох 19.00 Прем'єра Дизель Шоу 21.00, 0.10 Дизель Шоу 0.00 Звернення Президента України 1.00 Т/с "Вижити за будь-яку ціну 3" 2.50 Т/с "Два з половиною чоловіки"

НОВИЙ КАНАЛ

3.30 Знають навіть діти 3.40 Розкажи історію 4.20 Екси 5.45 Американський check-in 6.30 Орел і Решка. Земляни 8.30 Т/с

"Будиночок на щастя" 12.20 Х/ф "Утікач із того світу" 14.25 Х/ф "Пророк" 16.10 Х/ф "Громобій" 18.10 Х/ф "Година пік" 20.00 Х/ф "Година пік 2" 21.45 Х/ф "Година пік 3" 23.15 Є питання 0.00 Звернення Президента 0.10 VIP Тернопіль 1.05 Служба розшуку дітей 1.10 Х/ф "Визволи нас від зла"

K-1

3.00 "Брама часу" 4.30 "Крафтові мандри з Євгеном Синельниковим" 5.35, 13.00 "Світ_огляд з Машею Себовою" 8.00, 0.30 "Інший світ" 9.50, 10.30, 20.10, 21.00 Т/с "Мисливці за реліквіями 1 сезон." 11.35, 22.00 "Камон з Узол і Манько" 16.00 "Пригоди з Яною Метьолкіною" 16.55 "Орел і Решка. Дайджест" 18.30 "Так не буває" 23.00 "Пізнати світ з Бедняковим"

2+2

6.00, 4.05 "Джедаї" 8.00, 9.45 Т/с "Кістки" 11.20, 1.40 "Загублений світ" 13.15 Х/ф "007: "Спектр" 16.00 Х/ф "007: Не час помирати" 19.00 Х/ф "Термінатор" 21.00 Х/ф "Термінатор-2" 23.40 Х/ф "Ейр Америка"

XSPORT

6.00, 17.55 Х/ф "Щонеділі" 9.10, 10.55, 11.55, 12.55 Телемагазин 10.40, 12.40 Бокс 11.40 Змішані єдиноборства 20.55 autcentre.ua. Peugeot e- 2008 г. 21.30 THE FOOTBALL REVIEW. Прем'єра 22.00 Х/ф "Пекло" 23.50 Кікбоксинг. Чемпіонат України з К- професіоналів 1.20 Змішані єдиноборства. FCFC FIGHT NIGHT 3.00 Інформаційний марафон

ТЕТ

6.00, 3.50 Чотири весілля 7.00, 3.00 Богиня шопінгу. Битва блондинок 9.50 Х/ф "Я - панда" 11.50 Х/ф "Ріо" 13.35 Х/ф "Оселяча шкура" 14.45 Х/ф "Трансформери: Останній лицар" 17.45 Х/ф "Трансформери: Час Звіроботів" 20.00 Х/ф "Авто-монстри" 22.00 Ліга сміху. Волонтерський десант 2.20 Розсміши коміка 5.25 Ближче до зірок

НТН

6.00, 17.30 "Речдок" 8.45, 16.30 "Речдок. Велика справа" 9.50, 1.05 "Випадковий свідок" 12.25, 19.20 Т/с "ФБР" 14.00, 21.00 Т/с "NCIS: Полювання на вбивцю" 23.30 Т/с "Гаваї 5.0" 2.40 "Речовий доказ" 3.40 "Правда життя. Професійні байки" 4.40 "Таємниці світу"

ENTER-ФІЛЬМ

6.00 "Спеціальні репортажі Валерії Мікульської" 6.30, 1.00 "Квадратний метр" 8.00, 2.00 "Таємниці світу" 9.00, 0.30 "Садові поради" 10.00 "Удачний проект" 10.55 "Шість соток" 11.40, 21.00 Т/с "Загадкові вбивства Агати Крісті" 13.30, 23.00 Т/с "Суто англійські вбивства" 17.15 Т/с "Комісар Рекс" 2.30 Правда життя 3.00 "Єдині новини"

БІГУДІ ТБ

6.30, 4.30 Сімейні мелодрами 12.45, 22.40 Говорить Україна 13.50, 20.00 Т/с "Перелітний птах" 16.20 Т/с "Сила кохання Феріхи" 18.00 Т/с "Рецепт кохання" 23.45 Т/с "Щоденники темного" 2.10 Т/с "Хостел" 5.30 Телемагазин

СУБОТА, 31 ТРАВНЯ

1+1

7.00, 1.45 "Світ наживоріт" 12.35 Х/ф "Кінгсмен: золоте кільце" 15.10 Х/ф "Кінгс мен" 17.45 "Колесо фортуни" 19.00 "Вечірній квартал 2025" 21.00 Х/ф "Місія неможлива: наслідки" 23.50 "Радянські міфи: сімейний лад"

5 КАНАЛ

6.15, 7.10, 0.00, 0.45 Т/с "Спадкоємці Дель Монте" 8.00 Час новин. Підсумки дня (Повтор) 8.50 Натхнення 9.00 Хвилина мовчання 9.01, 10.00, 11.00, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00, 18.00, 19.00, 21.00 Час новин 9.20, 10.15, 18.20, 19.40 Марафон "Незламна країна" 11.15, 11.35, 12.30 Машина часу 13.15 Бугусов плюс 14.15 Хто з Мірошинченко? 15.30, 23.35 Український свідок 16.15 Дійові особи 19.20 Легендарні воїни 20.00 Рандеву 21.35 Невигадані історії 22.00 Д/ф 23.00 Час новин. Підсумки дня 1.30 Гра долі 4.00 Х/ф

ЕСПРЕСО TV

0.00 Великий ефір Василя Зими 1.45, 5.00, 12.10 Вердикт із Сергієм Руденком 3.30, 7.00 Коментар із Антоном Борковським 4.00 Світ і ми з Євгеном Магдою 4.40, 11.10, 16.25 Хроніки інформаційної війни з Ольгою Лень 8.00, 9.01, 10.00, 11.00, 12.00, 15.00, 17.00, 18.00 НОВИНИ 8.10, 9.10, 10.10, 14.00, 15.15 Інформаційний марафон з Лесею Вакулюк та Андрієм Сайчуком 9.00 Хвилина мовчання 11.45, 23.45 Судовий контроль з Тетяною Шустровою 13.10, 22.30 Студія Захід з Антоном Борковським 15.10 France 16.45 Новітня історія України з Сергієм Руденком 17.10, 18.10 Інформаційний марафон з Миколою Вереснем 19.00 Суботній політклуб 21.00 НОВИНИ. Підсумки тижня 21.30 Реальний фронт 22.00 Донбас Реалії 23.20 Подкаст ФМ Галичина

МЕГА

5.50 Шість соток 8.00 Удачний проект 9.00, 1.45 Україна: забута історія 9.50 Таємниці світу 11.50 Речдок 14.15 Гра на виживання 16.15 Бути звіром 22.00 Потаємне життя прихованих місць Азії 23.00 Стежина війни 0.00 Останній день диктатора 0.40 Королі Франції 2.35 Скептик

СТБ

3.00, 23.35 Т/с "Слід" 8.50 Т/с "КОД" 19.00 МастерШеф

ICTV2

3.00, 1.25 Т/с "Два з половиною чоловіки" 5.00 Т/с "Вижити за будь-яку ціну 3" 6.05 На трьох 7.05 Дизель Шоу 10.20 Т/с "Майор Сковорода" 11.20 Х/ф "Ван Гельсинг" 13.40 Х/ф "Мумія" 15.50 Х/ф "Мумія повертається" 18.10 Х/ф "Мумія: Гробниця Імператора Драконів" 20.05 Х/ф "Мумія" 22.00 Х/ф "Вітаємо у Зомбіленді" 23.40, 0.10 Х/ф "Зомбіленд: Подвійний постріл" 0.00 Звернення Президента України 2.50 Громадянська оборона

НОВИЙ КАНАЛ

3.15 Знають навіть діти 3.40 Екси 5.10 М/ф "Смурфики" 6.55 М/ф "Підводна братва" 8.35 Їжа України 12.35 М/ф

"Тролі" 14.15 Х/ф "Люди Ікс: Апокаліпсис" 16.55 Х/ф "Люди Ікс: Темний фенікс" 19.00 Х/ф "Логан: Росомеха" 21.40 Х/ф "Облівіон" 0.00 Звернення Президента 0.10 Місто і Село 1.50 Аферисти в сітях 2.40 Розкажи історію

K-1

3.00 "Крафтові мандри з Євгеном Синельниковим" 5.35 "Інший світ" 8.10, 18.00 "Орел і Решка. Дайджест" 9.40, 10.30, 11.30, 12.20, 13.00 Т/с "Мисливці за реліквіями 1 сезон." 14.00 "Пригоди з Яною Метьолкіною" 14.50 "Світ_огляд з Машею Себовою" 19.30, 23.35 "Орел і Решка. Навколо світу" 21.00 "Камон з Узол і Манько" 2.20 "Брама часу"

2+2

6.00, 4.30 "Джедаї" 7.55, 1.30 "Загублений світ" 12.35 Х/ф "Змінюючі реальність" 14.20 Х/ф "Термінатор" 16.20 Х/ф "Термінатор-2" 19.00 Х/ф "Термінатор: Генезис" 21.15 Х/ф "Термінатор: Фатум" 23.35 Х/ф "Універсальний солдат"

XSPORT

6.00, 23.55 THE FOOTBALL REVIEW 6.25 Х/ф "Джек Бул" 8.30 autcentre.ua. Jeteur X70. Прем'єра 9.10, 10.55, 11.55, 12.55 Телемагазин 10.40, 12.40 Бокс 11.40 Змішані єдиноборства 18.00 Вечір професійного боксу ODESA R1 RING. Прямая трансляція 21.20 autcentre.ua. Jeteur X 22.00 Х/ф "Нав'язливий сон" 0.20 Кіокушинкай карате. Чемпіонат України. Фінали 3.00 Інформаційний марафон

ТЕТ

6.00 М/ф 6.40 Х/ф "Академія Монстрів" 8.10 Я люблю Україну 10.00 Х/ф "Ріо" 11.40 Х/ф "У пошуках Немо" 13.30 М/ф "У пошуках Дорі" 15.15 Х/ф "Місис Даутфайр" 17.35 Х/ф "Красуня на всю голову" 19.40 Х/ф "Паркувальник" 22.00 Х/ф "Ідеальний чоловік" 0.00 Х/ф "Дівчина мого найкращого друга" 2.00 Розсміши коміка 2.40 Богиня шопінгу. Битва блондинок 3.25 Чотири весілля 4.55 Панянка-селянка

НТН

5.40 "Речдок" 9.05, 22.30 Т/с "Елементарно" 11.30 Т/с "Гаваї 5.0" 15.30, 0.55 Т/с "Смерть у раю" 17.30 "Речдок. Велика справа" 2.50 "Випадковий свідок" 3.10 "Речовий доказ" 3.35 "Правда життя. Професійні байки" 4.40 "Таємниці світу"

ENTER-ФІЛЬМ

6.00 "Спеціальні репортажі Валерії Мікульської" 6.30, 1.30 "Квадратний метр" 8.00, 2.00 "Таємниці світу" 9.00 Садові поради 10.00, 0.30 "Удачний проект" 10.55 "Шість соток" 11.40, 21.00 Т/с "Загадкові вбивства Агати Крісті" 13.30, 23.00 Т/с "Суто англійські вбивства" 17.15 Т/с "Комісар Рекс" 2.30 Правда життя 3.00 "Єдині новини"

БІГУДІ ТБ

6.30 Мольфар 10.00 Одруження наосліп 11.30 Т/с "Наречена зі Стамбула" 23.30 Говорить Україна 1.00 Т/с "Щоденники темного" 2.10 Т/с "Хостел" 4.30 Сімейні мелодрами 5.30 Телемагазин

НЕДІЛЯ, 1 ЧЕРВНЯ

1+1

7.00, 2.05 "Світ наживоріт" 12.35 Х/ф "Місія неможлива: нація ізгоїв" 15.00 Х/ф "Місія неможлива: наслідки" 17.50 Х/ф "Місія неможлива: розплата" 21.00 "Клуб 1%" 22.50 "Колесо фортуни" 0.05 "Вечірній квартал 2025" 4.25 "Міняю жінку" 5.40 "Життя відомих людей"

5 КАНАЛ

6.15, 7.10, 0.00, 0.45 Т/с "Спадкоємці Дель Монте" 8.00 Час новин. Підсумки дня (Повтор) 8.50 Натхнення 9.00 Хвилина мовчання 9.01, 11.30, 14.00, 15.00, 17.00, 18.00, 19.00, 21.00 Час новин 9.20 Наживо: Божественна літургія ПЦУ 12.00 Наживо: Божественна літургія УГКЦ 13.40, 21.35 Машина часу 14.10, 23.35 Невигадані історії 14.40, 1.30 Гра долі 15.20 Дайджест 16.00 Рандеву 17.15 СтратКом. Підсумки тижня 18.20 Марафон "Незламна країна" 19.30 Хто з Мірошинченко? 20.10, 22.00 Д/ф 23.00 Час новин. Підсумки дня 4.00 Х/ф

ЕСПРЕСО TV

0.00, 3.40 Хроніки інформаційної війни з Ольгою Лень 0.20, 10.10 Реальний фронт 0.50 Вердикт із Сергієм Руденком 2.40 Подкаст ФМ Галичина 3.00 Європейський простір з Юрієм Фізером 4.00, 10.45 Судовий контроль з Тетяною Шустровою 4.15, 12.10 Суботній політклуб 6.00 Студія Захід з Антоном Борковським 7.00 НОВИНИ. Підсумки тижня 7.30 Репортаж від Hromadske 8.00, 9.01, 10.00, 11.00, 12.00, 14.00, 15.00, 17.00, 18.00 НОВИНИ 8.10, 9.10, 11.10, 14.10, 15.10, 16.00 Інформаційний марафон з Лесею Вакулюк та Андрієм Сайчуком 9.00 Хвилина мовчання 15.30, 22.00 Близько політики, близько світу 15.55 France 16.45 Новітня історія з Сергієм Руденком 17.10, 23.00 Власні назви з Мирославою Барчук 18.10 Інформаційний марафон з Миколою Вереснем 20.00 Політклуб Віталія Портникова 22.30 Крим Реалії

МЕГА

5.50 Шість соток 8.00 Удачний проект 9.00, 0.40 Королі Франції 9.50 Таємниці світу 11.50 Речдок 14.15 Бути звіром 21.00 Дикі кішки Індії 23.00 Стежина війни 0.00 Останній день диктатора 2.20 Скептик

СТБ

3.00 Т/с "Хід прокурора" 4.30 Т/с "Слід" 11.10 МастерШеф 15.40 Супермама 20.00, 0.10 Один за всіх 22.00 Таємниці ДНК 1.15 ДНК. Свої

ICTV2

3.00, 6.05, 7.55, 1.25 Громадянська оборона 3.20 Т/с "Відділ 44" 4.55, 7.00, 2.30 Антимісмі 9.05 Т/с "Майор Сковорода" 18.00 Х/ф "Золото дурнів" 20.00 Х/ф "Як викрасти хмарочос" 21.55 Х/ф "Сусіди на стрьомі" 23.50, 0.10 Т/с "Два з половиною чоловіки" 0.00 Звернення Президента України

НОВИЙ КАНАЛ

3.25 Знають навіть діти 4.05 Екси 5.30 Американський check-in

6.15 М/ф "Смурфики 2" 8.10 М/ф "Смурфики: Загублене містечко" 9.50 Вік на вік 10.45 Місто і Село 12.35 Х/ф "Розбірки у Бронксі" 14.00 Х/ф "Логан: Росомеха" 16.40 Х/ф "Облівіон" 19.00 Х/ф "На межі майбутнього" 21.05 Х/ф "Місія "Сереніті" 23.25, 0.10 Х/ф "Вовча бригада" 0.00 Звернення Президента 1.55 Х/ф "Лобстер"

K-1

3.00 "Крафтові мандри з Євгеном Синельниковим" 5.30 "Інший світ" 8.05, 16.15 "Орел і Решка. Дайджест" 9.10 "Пригоди з Яною Метьолкіною" 10.00, 11.00, 11.40, 12.30, 13.20 Т/с "Мисливці за реліквіями 1 сезон." 14.20 "Світ_огляд з Машею Себовою" 19.35, 23.50 "

■ Історії з життя

Чотирилапий... «тато»

Малюка довго ніхто не забирав з пологового відділення. Таке, на жаль, буває. Відмовилися. А охочих забрати – немає. Тож малюк залишився там сам, тимчасово. Його поклали у вільне ліжечко

Олег БОНДАРЕНКО

Але, як ви розумієте, йому це зовсім не сподобалося, і він кричав так, що аж вуха закладало. Кричав доти, доки раптом не замовк.

Перелякана медсестра, думаючи, що з малюком щось сталося, кинулася до нього – і застигла від несподіванки.

До нього тулилося велике сіре котище – місцевий улюбленець, напівлегендарний мешканець пологового. Тільки от гладити себе не дозволяв нікому, на руки не йшов ні за які пряники. Так, звісно, всі знали, що котам у пологовому відділенні не місце. Але спробуй поясни це котові – та ще й усім, хто його потай годував.

Отак він і жив собі, незважаючи на заборони та грізні розпорядження:

Фото: фейсбук-група «Життя, яке воно є».

«Отак їх і забрали: чоловік ніс kota, а жінка – дитину».

штатний «психотерапевт» для персоналу.

Медсестра спробувала прогнати kota з дитячого ліжечка, але малюк обхопив його рученятами і так заверещав, що збіглося все відділення.

Навіть завідувач – суворий і грізний – підійшов, пробурмотів щось сердите, але таки погладив сірого «татуса».

Так вони і лежали вдвох. Кіт відлучався по своїх котячих справах – переку-

сити десь чи подрімати, а малюк терпляче чекав його повернення.

Згодом знайшлися охочі всиновити хлопчика. Але, як виявилось, він категорично відмовлявся йти без свого чотирилапого «тата».

– Та він же йому хвоста смокче! – обурювалися потенційні усиновлювачі.

– Смокче, – зітхали медсестри. – Але ж спробуй забрати – кричить, аж синіє...

Про історію дізналися й за межами лікарні. Приходили подивитися, сфотографуватися, приносили ласощі хвостатому «татусеві».

І знайшлася одна пара, яка давно казала, що готова взяти обох. Але кіт... не хотів.

І ви не повірите – малюка не віддали, доки кіт сам не погодився йти на руки до нових «батьків».

Отак їх і забрали: чоловік ніс kota, а жінка – дитину. Кожен отримав те, що хотів.

«Та він же йому хвоста смокче!» – обурювалися потенційні усиновлювачі.

Кіт обійняв лапами чоловіка за шию і вмотив голову йому на плече. Медсестри дивилися на цю картину з подивом і слюзами. Суворий головлікар, який теж прийшов провести нову сім'ю, пробурчав:

– Гарні з них будуть батьки. Я вам точно кажу. Знаю таких. У мене вдома п'ятеро таких пухнастих негідників. Вони точно не поміляються у людях...

А тоді раптом схаменувся, що розчулився занадто, насупився й гримнув:

– І взагалі, чого витріщилися? Працювати треба, чорт забирай! ■

■ Увага, конкурс!

Відгадайте, що сьогодні заховали журналісти?

Умова – найпростіша: хто перший надішле правильну відповідь, той і стане переможцем та отримає спецприз

Грицько ГАРБУЗ

«ГРАНАТОБУЗ ІЗ СЕКРЕТОМ» – ВЕСНЯНИЙ СПЕЦВИПУСК №10

Друзі, сьогодні в гранатобузі ми заховали захоплення, навіть вид спорту. Один із найвідоміших у світі письменників, якого ми полюбили за чудовими пригодницькими романами і навіть прізвиськом населення потужної країни, казав, що зацікавлення цим захопленням змінили його характер, але... не в кращий бік... До речі, у кожного з нас вдома є предмет (навіть не один), що служить основою цього захоплення. Щоправда, у нашому відсутні деякі додаткові частини.

Дехто романтично цей вид спорту порівнює із небом, але кольору листя, на якому часто відбуваються

зорепади. А ще вийти на це захоплення вам допоможе знаменита київська четвірка, Том Джефферсон, Йосиф Сталін, «те, що є в кожному класі», візитка Єгипту і одна відома у світі безіменна «Дівчинка».

Що за слово-захоплення ми заховали у гранатобузі?

Слово-відповідь треба якомога швидше надіслати тільки у вигляді повідомлення на телеграм-номер Грицька Гарбуза: 066 133 86 88, обов'язково вказати після слова-відповіді у дужках ще й своє ім'я, прізвище і регіон, який представляєте (наприклад: «Рекорд» (Ярослава Магучіх, Січеславщина)).

Приємних Вам пошуків без повітряних тривог! ■

■ Судoku

ЗАПОВНІТЬ ПОРОЖНІ КЛІТКИ ТАК, ЩОБ В КОЖНОМУ РЯДКУ, СТОВПЧИКУ І КВАДРАТІ 3x3 БУЛИ ЦИФРИ ВІД 1 ДО 9 ПО ОДНОМУ РАЗУ.

9	6		1	3		8
	5	8				9
	3					1
	6		8		9	2
		3	4		9	1
	4	9		6		3
	9					8
	1				6	7
4			9	6	3	1

Відповіді на судoku за 21 травня.

5	4	7	9	8	3	1	6	2
3	9	1	5	2	6	7	8	4
6	2	8	1	4	7	3	9	5
7	3	4	6	9	8	5	2	1
1	8	6	2	5	4	9	3	7
2	5	9	3	7	1	8	4	6
9	7	5	8	6	2	4	1	3
8	1	2	4	3	5	6	7	9
4	6	3	7	1	9	2	5	8

РЕКЛАМА

ПРОДАЄМО ПТИЦЮ ТА КОМБІКОРМ

Продаємо птицю: бройлер добовий та підрощений, добову м'ясояечку, каченята породи "Мулард", "Благоварка", "Башкірка"; гусенята породи "Легард Датський", індички "Біг-6". Кури-несучки дорослі та підрослики.

Комбікорм для всіх видів птиці та тварин. Діє безкоштовна доставка.

Тел.: 067-362-95-32, 066-408-77-76 (Люда); 096-832-20-58, 099-627-88-55 (Світлана); 067-634-83-34, 050-488-77-71 (Наташа); 067-119-53-13 (Віка).

ПРОДАЮ ПИЛОМАТЕРІАЛИ

Є у наявності, а також на замовлення: балки, крокви, дошки обрізні та необрізні, рейки монтажні. Вироби з дерева на замовлення (надвірні туалети, буди для собак та інше). Доставка.

Тел.: 0662945953, 0978154505.

П П БУРМАКА Н.П.

31 травня; 7, 14 червня.

ефективне лікування від

АЛКОГОЛЬНОЇ ЗАЛЕЖНОСТІ, ТЮТЮНОПАЛІННЯ, ЗАЙВОЇ ВАГИ, НАРКОМАНІЇ ТА ІГРОМАНІЇ

лікування -анонімне www.nadiya.com.ua

м. Луцьк, пр. Волі, 6 (Федерація профспілок): тел. (0332) 75-11-75, (0332) 20-05-55, моб. 095-808-20-53, 098-388-88-36; м. Рівне: (0362) 43-57-58

Центральний офіс: Черкаси, вул. В. Ложешнікова, 1/1 (0472) 63-16-16, 63-25-28

Працюємо за попереднім записом. Ліц. АВ №539362 МОЗУ від 22.04.10

Усміхніться!

– Ніщо так не піднімає з ліжка, як 1% зарядки на телефоні.

Щоби кожен рік не здавати гроші в школу на лінолеум, батьки 5-а заасфальтували клас.

Напис у чоловічому туалеті: «У разі бомбардування ховайтеся під цим унітазом – у нього ще ніхто не влучав. Прибиральниця».

Команда батальйону безпілотних систем VORON Волинської 100 ОМБр стала призером представницьких змагань серед підрозділів Сил оборони «Дикі Дрони». 3-поміж екіпажів із 19 бойових частин ЗСУ дронарі «Сталевої Сотки» вибороли друге місце у категорії «Командна взаємодія».

■ Що віщують зорі?

Гороскоп на 2 – 8 червня

ОВЕН (21.03 – 20.04)

У коханні не варто поспішати. Глибина розкривається в тиші. Вірте діям, а не словам. Це – час радикальних змін. Не втручайтеся у життя підлітків. Або робіть це дуже обережно. Підтримайте дітей і прислухайтеся до їхніх переживань. **Сприятливий день – субота, несприятливий – середа.**

ТЕЛЕЦЬ (21.04 – 21.05)

У стосунках досить губитися в очікуваннях. Висловлюйте свою думку прямо, якщо хочете, щоб вас зрозуміли. Той, хто любить вас по-справжньому, цінує вашу глибину. Не спішіть приписувати собі діагнози. Просто втома взяла гору. **Сприятливий день – неділя, несприятливий – четвер.**

БЛИЗНЮКИ (22.05 – 21.06)

Набридло миритися зі скромними заробітками? Змініть роботу – і грошей у кишені стане більше. Розпочати в цей час стосунки закінчаться заміжжям або, принаймні, чудовим сексом. Слідкуйте за поставою. Слабким місцем буде спина. **Сприятливий день – понеділок, несприятливий – четвер.**

РАК (22.06 – 22.07)

Гроші йтимуть до ваших рук, а від вдалих позицій не буде відбою. Годі боятися змін. Вірте у свої здібності і дійте. Боріться зі шкідливими звичками і зайвою вагою. Вам протипоказане в ці дні спиртне, особливо, якщо наливає жінка в жовтому. **Сприятливий день – вівторок, несприятливий – середа.**

ЛЕВ (23.07 – 21.08)

Закінчуйте стосунки, які розчарували. Прощайтесь з тими, хто завдав багато болю. Уникайте випадкових ставих контактів. Стрибання в гречку підвищує ризик зараження на венеричні захворювання, тож носіть із собою презервативи. **Сприятливий день – понеділок, несприятливий – четвер.**

ДІВА (22.08 – 23.09)

Не починайте справи, у яких сумніваєтеся. Стережіться людей із сумнівним минулим, особливо, якщо вже мали від них неприємності. Не несіть напругу додому. Залиште клопоти за порогом. Пригорніть коханих і зізнайтеся, як сильно їх любите. **Сприятливий день – вівторок, несприятливий – понеділок.**

ТЕРЕЗИ (24.09 – 23.10)

Доведеться багато працювати, аби досягти того, про що мрієте. Це наповнить життя сенсом. Будьте готові до відкриттів. Не спішіть змінювати місце роботи. Частіше запрошуйте гостей. Друзі піднімуть настрій і додадуть оптимізму. **Сприятливий день – середа, несприятливий – неділя.**

СКОРПІОН (24.10 – 22.11)

Отримуєте очікувані гроші. Розплануйте сімейний бюджет. Не варто купувати меблі, техніку та авто. Не обіцяйте коханим більше, ніж можете дати. Вони пізніше виставлять претензії. Уникайте порізів та висипу. Вони довго гоїтимуться. **Сприятливий день – четвер, несприятливий – понеділок.**

СТРЕЛЕць (23.11 – 21.12)

Сприймайте усе по-філософськи. Відкиньте зайве, зосередьтеся на головному. Не уникайте проблем. Навчіться їх вирішувати. Розкривайте свої здібності і таланти. Хобі дозволить заробити більше, ніж основне місце роботи. **Сприятливий день – п'ятниця, несприятливий – вівторок.**

КОЗОРІГ (22.12 – 20.01)

Починається період будівництва нового фундаменту життя та фінансового перезавантаження. Настав час відпустити минуле і вибрати, де ваш справжній дім. У ці дні легко буде знайти роботу, підвищити заробітки – просто ревно помоліться. **Сприятливий день – субота, несприятливий – понеділок.**

ВОДОЛІЙ (21.01 – 18.02)

Якщо комусь і пощастить, то саме вам. Будете займатися тим, що любите, ще й заробляти достойні кошти. Це – час шансу. Отримуєте бажану посаду, зумієте розпочати власну справу, якщо вийдете із зони комфорту і згуртуєте команду переможців. **Сприятливий день – четвер, несприятливий – неділя.**

РИБИ (19.02 – 20.03)

Експериментуйте з іміджем. Довіртеся своїй інтуїції, особливо, якщо перед вами стоїть складний вибір. Вивчайте свої корені і використовуйте силу роду. Згадайте, у чому були сильними ваші предки. Успадкований від них талант – годуватиме вас. **Сприятливий день – середа, несприятливий – понеділок. ■**

РЕКЛАМА

АДВОКАТ

консультація БЕЗПЛАТНО

099.413.00.54
viber.068.691.21.28

Свідоцтво ЗП 002373 від 21.06.2024р.

Обличчя професії

До Церкви його покликали дзвони

Закінчення.
Початок – на с. 1

Олена ЗУБ

Переваги чернецтва пояснює тим, що мирян звідусіль оточує купа спокус. А в монастирі ж – свій розпорядок, що включає молитви, богослужіння. Легше дотримуватись посту. Але якщо ти – в монастирі, то це ще не стовідсоткова гарантія, що ти – в раю. Адже ченцям також потрібно їсти, обігрівати взимку приміщення та ремонтувати його, платити за комунальні послуги, а, отже, – вони так само потребують грошей. Щоб все це було – необхідно працювати:

– Є таке поняття як послух, – каже настоятель. – Чернець повинен виконувати те, що йому наказують наставники. Тож робота в монахів є, і її, можливо, навіть більше, ніж у мирян.

«ДІЗНАВШИСЬ, ЩО Я З КИЇВСЬКОГО ПАТРІАРХАТУ, НЕ ДАЛИ ДИПЛОМ І СКАЗАЛИ ПОКАЯТИСЬ...»

...Здобуваючи освіту дзвонаря в білорусі, відповідно до навчальної програми, він практикував це ремесло у монастирях, де проходить більшість богослужінь:

– Ми дзвонили там згідно з уставом. Період освоєння фаху тривав пів року. За цей час, відвідавши багато обителей, я остаточно вибрав чернецтво.

Запитую ігумена Никодима, чому він навчався в білорусі, у мінську? Чи це найближчий заклад був на той момент?

– Це була єдина на той час мені відома школа дзвонарів з високим рівнем викладання і практики! – відповідає чернець.

Тоді цікавлюсь, чи не спонукали під час навчання обрати московський патріархат?

– Дізнавшись в кінці навчання, що я з Київського патріархату, – зі смутком ділиться дзвонар, – мені не дали диплом і сказали, щоб я покаявся за те, що в українській церкві і тоді мені його надішлють.

Повернувшись в Україну, майбутній монах випадково познайомився із ієромонахом Марком – нині архієпис-

Аби зменшити шкоду гучного звуку, дзвонарі відкривають рот.

«Священник тоді щасливий, коли до нього парафіяни приходять без спеціального заклику»

копом Кропивницьким. Було це у 2004 році. Тоді Смілий і пішов у Жидичинський монастир, який тільки-но відроджувався з руїн. Точніше, поїхав на велосипеді, дорогою розпитуючи, де ж той Жидичин і де місцева обитель?

На той час там проживав тільки Марк. Згодом приєдналися інші монахи. Зараз їх уже більше десяти. Багато з них, щоправда, не перебувають в монастирі особисто, а поїхали капеланами на фронт. А ігумен Никодим разом із братами служить у храмі Іоана Хрестителя, що в Замку Любарта, і монастирському храмі святого мученика Данила Братковського.

Запитую, чи може жінка бути дзвонаркою, а у відповідь чую:

– Немає ніяких канонічних перешкод, щоб християнки цим займалися. У мінську, наприклад, у групі, де я навчався на дзвонаря, половина учениць на курсі були дівчата. Це ж – не служіння у вітварі, де діє ряд обмежень. Це – служіння в окремому приміщенні. Хоча старші жінки теж мають право бути вітварницями, тобто заходити у вітвар...

Ігумен Никодим пояснив певні тонкощі в справі дзвоніння. По-перше, аби зменшити шкоду від гучного звуку, дзвонарі відкривають рот. По-друге, є базові мелодії, які ти вивчаєш, а вже потім komponуєш на їх основі якісь свої ритми. В дзвонарстві немає стандарту – діє свобода самовираження. Можна обрати таку мелодію, яку сам вигадаси і яка тобі

до вподоби. Знаючи нотну грамоту, можна збудувати власний передзвін.

Кажу ігумену, що багато пишуть про цілющу силу дзвонів і запитую, чи вважає він, що це пов'язане з дією звука, як фізичного явища, чи під час дзвоніння православних дзвонів діє Благодать Божа?

– Коли в період епідемії люди епохи Середньовіччя постійно тривожно били в дзвони, – мовить настоятель, – то помітили, що кількість хворих зменшувалась. Тоді ще не було сирен та соціальних мереж, тому використовували для сповіщення дзвін. Але, на жаль, з тих пір серйозних досліджень цього явища не проводилось.

Але тут-таки Никодим наводить приклад, як і у наш час трапляються випадки, коли старі-добрі дзвони стають у нагоді. Згадує, що під час Майдану 2013 – 2014 років сучасні системи зв'язку глушилися, тому дзвін, що долинав з Михайлівського Золотоверхого собору, зіграв вирішальну роль у допомозі протестуючим (а бив тоді кілька годин у дзвони

Михайлівського Золотоверхого, сповіщаючи про розгін Євромайдану в Києві 11 грудня 2013 року і піднімаючи народ на боротьбу з режимом Януковича, дзвонар із волинського Горохова Іван Сидор, якого журналісти і читачі визнали за цей подвиг «Людиною 2013 року». – Авт.).

«ДО БОГА ТРЕБА ЙТИ, КОЛИ НЕ ТІЛЬКИ ТРИВОГА НА ДУШІ»

На завершення розмови прошу отця Никодима дати якісь універсальні поради щодо залучення до служіння Богу більше молоді.

Ігумен запевняє, що особливих порад немає. Каже: бути віруючим – це особисте рішення кожної людини. Зараз, у часи війни, багато людей приходять в храм, щоб помолитися за себе чи своїх рідних, але мине час – і війна завершиться. Людина просить щось у Бога, отримує, а після цього, на жаль, перестає ходити до церкви.

– Є таке народне прислів'я: «Як тривога, то до Бога», – нагадує настоятель і додає: – Не потрібно чекати, поки щось лихе трапиться. Бажання стати віруючим повинне саме виникнути. Священник тоді щасливий, коли до нього парафіяни приходять без спеціального заклику, коли шукати Бога – це їхнє власне бажання. Тоді це – громада, духовна спільнота, тоді дійсно хочеться служити.

...Цього року виповнюється 20 літ, відтоді як ігумен Никодим обрав чернечий шлях. Запевняє – ще жодного разу не пошкодував, що зробив такий крок. Каже: всі аргументи певних релігій проти монашества не витримують критики. У духовних людей можуть народитися бездуховні діти-бунтарі, а вплив на демографію з боку чернецтва не є значним, оскільки воно не є критично кількісним. ■

Вітаємо!

2 червня відзначатиме 86-ий день народження наша мама, бабуся, прабабуся, жителька села Маньків Володимирського району

Марія Петрівна ШУБА.

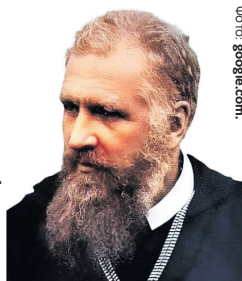
Цілуєм руки рідної бабусі, невтомні руки мами золоті. До них ми серцем

притулимось, за все, що маємо, подякуємо тобі. За теплоту і затишок в оселі, за ніжність і турботу без межі, за тихі ранки, вечори веселі й за вогник, що палає у душі. Переболить згорьоване серденько, усіх воно воліє обігріти. Від тебе переймем ми, люба ненько, святеє вміння щиро так любити. Ти — берегиня роду, наша мила, захищаєш нас, дітей своїх. Буває, що сльозинку нишком зрониш. Пробач, не

Золоті слова

Жити за совістю – важливіше за будь-які віросповідання.

(Андрей ШЕПТИЦЬКИЙ (1865–1944), предстоятель Української греко-католицької церкви, один із найвидатніших провідників української церкви й національного руху першої половини ХХ століття).

2025 ТРАВЕНЬ - ЧЕРВЕНЬ

Андрій, Богдан, Іван, Костянтин, Лука, Марія, Олександр, Файна, Феодосія.

29 Четвер

Вознесіння Господнє.
Міжнародний день миротворців ООН.

☀ схід – 06:35, захід – ---:-- . Зростаючий півмісяць. 2-й день.
☀ схід – 05:13, захід – 21:19. Тривалість дня – 16:06. Тривалість ночі – 07:54.

30 П'ятниця

30. 05. 1923 року — у Празі засновано Українське історико-філологічне товариство на чолі з Дмитром Антоновичем.

☀ схід – 07:54, захід – 00:36. Зростаючий півмісяць. 3-й день.
☀ схід – 05:12, захід – 21:20. Тривалість дня – 16:08. Тривалість ночі – 07:52.

31 Субота

Всесвітній день без тютюну.
День працівників видавництва, поліграфії та книгорозповсюдження.
Всесвітній день білявок.

☀ схід – 09:18, захід – 01:10. Зростаючий півмісяць. 4-й день.
☀ схід – 05:11, захід – 21:21. Тривалість дня – 16:10. Тривалість ночі – 07:50.

1 Неділя

День меліоратора. День захисту дітей. День працівників водного господарства. День працівників місцевої промисловості. Всесвітній день батьків. День людей з історією раку.

☀ схід – 10:39, захід – 01:34. Зростаючий півмісяць. 5-й день.
☀ схід – 05:10, захід – 21:22. Тривалість дня – 16:12. Тривалість ночі – 07:48.

2 Понеділок

02. 06. 1996 року — Україна перевела останні ядерні ракети до росії, ставши без'ядерною державою.

☀ схід – 11:57, захід – 01:51. Зростаючий півмісяць. 6-й день.
☀ схід – 05:10, захід – 21:23. Тривалість дня – 16:13. Тривалість ночі – 07:47.

Денис, Дмитро, Клавдія, Лук'ян, Павло, Панас.

3 Вівторок

День велосипедистів.

☀ схід – 13:10, захід – 02:04. Перша чверть. 7-й день.
☀ схід – 05:09, захід – 21:24. Тривалість дня – 16:15. Тривалість ночі – 07:45.

4 Середа

Міжнародний день безневинних дітей - жертв агресії.
День господарських судів.

☀ схід – 14:21, захід – 02:15. Зростаючий опуклий місяць. 8-й день.
☀ схід – 05:08, захід – 21:25. Тривалість дня – 16:17. Тривалість ночі – 07:43.

плач, рідненька, тобі вклоняємось низенько до землі. Хай береже тебе Мати Божа від злих людей і різних бід. В здоров'ї, щасті тобі прожити бажемо ще многая-многая літ.

Щиро дякуємо Вам за материнську любов, яку Ви нам даєте! Ваші – син, невістка, сестри, зяті, внуки, правнуки, вся родина.

ВОЛИНЬ

НОВА

www.volyn.com.ua

t.me/Volyn_ZMI

facebook.com/Volyn.ZMI

Головний редактор і відповідальний за випуск
ЗГОРАНЕЦЬ Олександр Олександрович

Редакція залишає за собою право на літературне редагування надісланих матеріалів без узгодження з автором. Рукописи не повертаються й не рецензуються. Редакція може не поділяти думку автора. Передрук або відтворення у будь-якій формі матеріалів, розміщених у газеті «Волинь-нова» чи на її інтернет-сторінці, без письмової згоди видання заборонено. Публікації під рубриками «Офіційно», «Політика», «Точка зору», «Секрет успіху», «Благодійність», «Економіка», «Актуально», «Добра справа», а також із позначкою «—» друкуються на правах реклами. За зміст рекламних матеріалів та листів, надісланих читачами, газета відповідальності не несе. Редакція залишає за собою право відмовити в розміщенні рекламної статті, якщо її зміст суперечить законодавству України, нормам моралі або може завдати шкоди виданню.

Тижневик «Волинь». Ціла Договірна.
Набраний і зверстаний в комп'ютерному центрі ТзОВ «Газета «Волинь»

ЗАСНОВНИК: ТЗОВ «ГАЗЕТА «ВОЛИНЬ»

Місцезнаходження видавця:
43025, м. Луцьк, просп. Волі, 13.

Поштова адреса за якою здійснюється редакційний контроль:
вул. Ковельська, буд. 2, м. Луцьк Волинської обл., 43016.

volyn.nova@gmail.com,
reklama.volyn@gmail.com

Заснована 27 вересня 1939 року.*

Телефони редакції:
78 07 70, 066 82 47 160, 096 77 31 037

ВІДДІЛИ РЕДАКЦІЇ

Головний бухгалтер

ВДОВИЧЕНКО Тамара Федорівна

Політики

УЛІЦЬКИЙ Василь Михайлович

Інформації

ВЛАШИНЕЦЬ Леся Стенанівна

Медицини

ХВАС Любов Володимирівна

Інтернет-новин

НЕКОЗ
Наталія Валеріївна

Передплати і розповсюдження

ШВАБЮК
Галина Іванівна

Спеціальні кореспонденти

ЛІСОВИЙ Ігор Сергійович
ЗУБ Олена Олегівна

ТзОВ «Газета «Волинь»
п/р UA83305299000026007000803281 КБ
Приватбанк, МФО 305299, ЄДРПОУ
02471695 Друку офсетний.
Обсяг 3 друку. аркуші

Передплатний індекс: 61136
Ідентифікатор медіа: R30-02497,
рішення від 18.01.2024 № 142.

Віддруковано: ТОВ «Поділля-Тер»
м. Тернопіль, вул. Текстильна, 28 Тел: (0352)
52-27-37. http://a-print.com.ua

Тираж випуску: 132.
Загальний тижневий тираж: 9268
Замовлення № 690.